

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ORTHOSIS OF ATTACHMENT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts Visual Arts Education
Academic Year 2024
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต
โดย นายอำพล ดอนแหยม
สาขาวิชา ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน

คณะกรรมการประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....
ศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย (ศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย) คณะบดีคณะกรรมการประติมากรรมและ
ภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....
ประธานกรรมการ (ศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย)

.....
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก (รองศาสตราจารย์ ทิพนนท์ แยมมณีชัย)

.....
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง)

.....
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน)

.....
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก (ศาสตราจารย์ เดชา วราชน)

666120014 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : กาย-อุปกรณ์

นาย อ่ำพล ดอนแหยม: กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก :
รองศาสตราจารย์ ทิพนตร์ แยมมณีชัย

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์หัวข้อ กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเทคนิควิธีการสร้างสรรคผลงานที่เกี่ยวข้องกับทางทัศนศิลป์และศิลปศึกษา นำมาถ่ายทอดออกมาในรูปแบบประติมากรรมสื่อผสม และมีการจัดวางแบบศิลปะการจัดวาง ซึ่งแสดงออกที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของผู้สร้างสรรค โดยมีการนำเทคนิค กระบวนการ มาใช้ในงานเพื่อให้ก่อเกิดรูปทรง อีกทั้งมีกระบวนการการคัศสรรคเลือกใช้วัสดุ-วัสดุ ที่ให้สอดคล้องกับแนวความคิดมากยิ่งขึ้น โดยมีแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรงที่มีสภาวะการรับรู้ ที่อยู่ในห้วงของความรู้สึก ที่เกิดกับสถาบันครอบครัวที่ต้องประสบเจอกับเหตุการณ์ ที่ต้องมีผู้ป่วยอยู่ในครอบครัว ทั้งที่เป็นเรื่องที่ยากลำบากใจที่จะต้องยอมรับว่าให้เกิดเป็นเหมือนเรื่องปกติ เมื่อคนในครอบครัวล้มจนเป็นโรคอัมพฤกษ์ อัมพาต ก็เปรียบได้เหมือนเสาหลักของครอบครัวได้ล้มลง ถึงสภาวะจิตใจจะย่ำแย่แค่ไหน แต่คำว่า ครอบครัว ก็ยังช่วยการประคับประคอง จนเสาที่เคยล้มกลายมาตั้งได้ใหม่ถึงแม้จะไม่เหมือนเดิม ครอบครัวเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ เป็นส่วนร่วมของ ความรัก ความผูกพัน อันแน่นแฟ้น และยอมรับทุกอย่างทุกเรื่องอย่างปิติ

ผู้สร้างสรรคได้รับแรงบันดาลใจอย่างเต็มเปี่ยม ได้ทั้งประสบการณ์ตรง แนวความคิด ถึงทั้งเทคนิคจากการที่ได้รับคำแนะนำอย่างดีจาก คณาจารย์ ในการสร้างศิลปนิพนธ์ชุดนี้และแสดงออกอย่างอิสระได้อย่างเต็มที่ ผ่านถึงอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการ

ผลงานศิลปนิพนธ์ผู้สร้างสรรคได้นำข้อมูล นำมาวิเคราะห์ สร้างสรรคผลงานให้ตรงกับวัตถุประสงค์ซึ่งผลงานทั้งหมดมี 2 ชิ้น ชิ้นที่ 1 “ Hope ” สื่อถึงข่าวของเครื่องใช้ของผู้ป่วยที่มีลักษณะบิดเบี้ยวโครงสร้างดูไม่สมบูรณ์ แฝงจินตนาการด้วยเรื่องราวการถัก ผสมผสานอย่างกลมกลืนในดวงงานที่สร้างสรรคชิ้นที่ 1

666120014 : Major Visual Arts Education

Keyword : Orthosis

MR. Amphon DONYAEM : ORTHOSIS OF ATTACHMENT Thesis advisor : Associate Professor Tippanet Yaemmaneechai

The purpose of creating the art thesis project under the theme " Orthotics of attachment: Life's Interconnection" is to research concepts, theories, and creative techniques related to visual arts and art education. These explorations are then transfer into sculpture and installation art, showcasing the creator's unique identity. This project incorporates various techniques and processes to bring about shape. In addition, there's a meticulous process of selecting objects and materials to better align with the concept. The inspiration comes from direct experiences - specifically, the profound emotional state arising within a family institution that faced the challenging reality of a family member's illness. It was incredibly difficult to accept this as "normal" When a family members suffer from hemiplegia or paralysis, it feels like the pillar of the family has collapsed, leading to emotional suffering. However, the word "family" helped support the fallen pillar until it could stand again, even if not exactly as before. Family is a wonderful thing and it is also a collection of love the strong bond along with acceptance of everything.

The creator was fully inspired by direct experiences, concepts, and techniques from received excellent guidance from the professor in creating this thesis series and allowed for a free expression of emotion, feeling, and imagination.

The creator gathered and analyzed information to produce artwork that aligned with the objectives. There are two pieces in total, with the first, "Hope," conveying the skewed characteristics of a patient's personal items with an imperfect structure, it subtly interweaves an imaginative story of seamless integration through knitting and weaving. The second piece, "Home Sick," utilizes medical equipment to highlight the patient's struggles and the unfamiliar lack of comfort compared to their previous daily habits, presented as an artwork intended to deeply resonate with the audience.

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินนิพนธ์หัวข้อ กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต นี้สำเร็จอย่างลุล่วงได้ก็ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ทิพนเตร แยมมณีชัย ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนศิลปินนิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้สร้างสรรค์รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบศิลปินนิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในขั้นตอนสุดท้ายจนทำให้ศิลปินนิพนธ์นี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิชญ์ สุภนิมิต ศาสตราจารย์เกียรติคุณญาณวิทย์ กุญแจทอง ศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขุมมาล นิธิภัทรอนันต์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการสร้างสรรค์ศิลปินนิพนธ์หัวข้อ กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต ในครั้งนี้ เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพ และมีความเหมาะสมต่อการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ที่ผ่านมาโดยดีตลอด

ขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้สร้างสรรค์ทุกๆ ให้กำลังใจอย่างซาบซึ้ง และขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาทัศนศิลป์ศึกษา รุ่นที่ 15 ปีการศึกษา 2566 รวมถึงเพื่อนครูโรงเรียนदानมะขามเตี้ยวิทยาคม ที่ให้ความช่วยเหลือในส่วนของ การสร้างสรรค์ ขนย้าย ติดตั้งผลงานศิลปะ และเป็นกำลังใจให้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากศิลปินนิพนธ์นี้ ผู้สร้างสรรค์ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้สร้างสรรค์ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

อำพล ดอนแหยม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
3. แนวคิดในการสร้างสรรค์.....	2
4. สมมุติฐานของการสร้างสรรค์.....	3
5.ขอบเขตการสร้างสรรค์.....	3
6. วิธีการสร้างสรรค์.....	4
7. ขั้นตอนของการสร้างสรรค์.....	4
8. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
9. เวลาที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	7
10. แหล่งข้อมูล.....	7
12. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย.....	7
13. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. แนวคิดและทฤษฎี.....	9

1.1 ความเข้าใจตามแนวคิดจากต่อบุคคลภายในครอบครัว.....	9
1.2 ทฤษฎีความผูกพัน (Attachment theory).....	12
1.3 การแสดงออกทางศิลปกรรม.....	13
1.4 การแสดงวิถีชนบทแบบเรียบง่าย	14
2. อิทธิพลทางศิลปกรรมและแนวความคิด แบ่งเป็น.....	18
2.1 อิทธิพลทางแนวคิด	18
2.2 อิทธิพลทางรูปแบบและเทคนิค.....	28
2.3 ตารางที่ 1 วิเคราะห์ศิลปนิพนธ์.....	37
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	41
3.1 แรงแบนตาลและแนวคิดใจในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	41
3.2 รูปแบบงานสร้างสรรค์.....	41
3.3 วิธีการดำเนินงาน	42
3.4 ตารางที่ 2 วิธีการดำเนินงาน.....	43
3.5 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน.....	44
3.6 เทคนิค ขั้นตอน และกระบวนการ.....	44
3.7 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	46
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	47
แนวความคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ชุดที่ 1 “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”	54
แนวความคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ชั้นที่ 2 “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์การสร้างสรรค์	64
4. ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	64
4.1 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิดก่อนศิลปนิพนธ์ จำนวน 3 ชิ้น	64
4.2 วิเคราะห์พัฒนาการด้านขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์.....	65
4.3 วิเคราะห์พัฒนาการด้านรูปแบบและทักษะการแสดงออก.....	68

4.4 ผลงานสร้างสรรค์ช่วงศิลปนิพนธ์	69
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
5.1 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	74
5.2 อภิปรายผล.....	75
ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน “ Hope”	77
ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน “ Home Sick”	78
5.3 ข้อเสนอแนะ	78
รายการอ้างอิง.....	79
ประวัติผู้เขียน.....	80

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 วิเคราะห์ศิลปินฯ.....	37
ตารางที่ 2 วิธีการดำเนินงาน	43
ตารางที่ 3 ระยะทำศิลปนิพนธ์	46
ตารางที่ 4 วิเคราะห์พัฒนาการด้านรูปแบบและทักษะการแสดงออก	68
ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงศิลปนิพนธ์	72

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์	3
ภาพที่ 2 อิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์	18
ภาพที่ 3 อิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์, หมอนของแม่ (มิกซ์มีเดีย) ขนาด 44x72x9 ซม. (2550).....	20
ภาพที่ 4 ชื่อภาพ : หมอนของพ่อ เทคนิค : สื่อผสมถักเส้นผม , หมอนชนิด ขนาด : 18 x 36 x 9 ซม.	20
ภาพที่ 5 ชื่อภาพ : หมอนของแม่ เทคนิค : สื่อผสมถักเส้นผม,หมอน ขนาด : 44 x 72 x 9 ซม.	21
ภาพที่ 6 จิตรัตน์ ชุ่มจิ้งหรีด.....	23
ภาพที่ 7 ชื่อศิลปิน จิตรัตน์ ชุ่มจิ้งหรีด	26
ภาพที่ 8 ชื่อศิลปิน จิตรัตน์ ชุ่มจิ้งหรีด	27
ภาพที่ 9 Ruth Asawa.....	28
ภาพที่ 10 Installation view of Ruth Asawa at David Zwirner. Photo: EPW Studio/Maris Hutchinson; Artwork © Estate of Ruth Asawa Courtesy of David Zwirner, New York/London.....	29
ภาพที่ 11 Ruth Asawa, installation view of “Ruth Asawa: Life’s Work,” 2018–19. Photo: © Alise O’Brien Photography, © Estate of Ruth Asawa, Courtesy The Estate of Ruth Asawa and David Zwirner.....	30
ภาพที่ 12 Installation view, <i>Ruth Asawa: A Line Can Go Anywhere</i> , David Zwirner Gallery London, 10 January-22 February 2020. Photograph: Cora Chalaby. © 2021 Ruth Asawa Lanier, Inc. / Artists Rights Society (ARS), New York. Courtesy of David Zwirner	31
ภาพที่ 13 Chiharu shiota.....	32
ภาพที่ 14 Chiharu Shiota, <i>Uncertain Journey</i> (2016–22). Metal frame, red wool. Dimensions variable. © Chiharu Shiota. Exhibition View: Chiharu Shiota: The Soul	

Trembles, Museum MACAN, Jakarta (26 November 2022–30 April 2023). Courtesy Museum MACAN, Jakarta.....	34
ภาพที่ 15 the eye of the storm, 2022 Bangkok Art Biennale, Bangkok, Thailand.....	34
ภาพที่ 16 The Distance, 2018 wooden chair, red wool solo exhibition: The Distance Göteborgs konstmuseum, Gothenburg , Sweden	35
ภาพที่ 17 The Key in the Hand (2015).....	36
ภาพที่ 18 ภาพร่างที่ 1 แบบ 2 มิติ	45
ภาพที่ 19 โมเดลสเก็ต แบบ 3 มิติ	45
ภาพที่ 20 โมเดลสเก็ต แบบ 3 มิติ	45
ภาพที่ 21	47
ภาพที่ 22 ขั้นตอน 3.6.1 วัดสัดส่วนของไม้ที่นำมาใช้ขยายในงานตามที่กำหนดตัดตามขนาดต่างๆต่างออกไปตามที่กำหนด	47
ภาพที่ 23	48
ภาพที่ 24 ขั้นตอน 3.6.2 นำไม้ที่ตัดมาประกอบตามแบบที่กำหนดโดยมีการทากาวติดไม้และหนีบไม้เพื่อให้แน่น.....	48
ภาพที่ 25	49
ภาพที่ 26 ขั้นตอน 3.6.3 เมื่อได้ครบตามจำนวนที่ใช้ มาเข้ามุม ตามจุดต่างให้เกิดรูปทรงของงาน	49
ภาพที่ 27	50
ภาพที่ 28 ขั้นตอน 3.6.4 เก็บความเรียบร้อยของชิ้นงาน ก่อนการทำสี.....	50
ภาพที่ 29	51
ภาพที่ 30 ขั้นตอน 3.6.5 มีการลงสีด้วยการใช้วัสดุจากลูกประคบ ให้เกิดสีตามธรรมชาติ.....	51
ภาพที่ 31	52
ภาพที่ 32 ขั้นตอน 3.6.6 เริ่มขบวนการฉีก จากสายน้ำเกลือ.....	52

ภาพที่ 33	53
ภาพที่ 34 ขั้นตอน 3.6.7 เก็บงานให้เรียบร้อย เพื่อนำเสนอ	53
ภาพที่ 35 งานที่เสร็จสมบูรณ์.....	54
ภาพที่ 36	55
ภาพที่ 37 โมเดลสเก็ต แบบ 3 มิติ	55
ภาพที่ 38	56
ภาพที่ 39 ขั้นตอน 3.6.1 วัดสัดส่วนของไม้ที่นำมาใช้ขยายในงานตามที่กำหนดตัดตามขนาดต่างๆ ต่างออกไปตามที่กำหนด	56
ภาพที่ 40 ขั้นตอน 3.6.2 นำไม้ที่ตัดมาประกอบตามแบบที่กำหนดโดยมีการทากาวติดไม้และหนีบไม้ เพื่อให้แน่น	57
ภาพที่ 41 ขั้นตอน 3.6.3 เมื่อได้ได้ครบตามจำนวนที่ใช้ มาเข้ามุม ตามจุดต่างให้เกิดรูปทรงของงาน	57
ภาพที่ 42	58
ภาพที่ 43 ขั้นตอน 3.6.4 เก็บความเรียบร้อยของชิ้นงาน ก่อนการทำสี.....	58
ภาพที่ 44	59
ภาพที่ 45 ขั้นตอน 3.6.5 มีการลงสีด้วยการใช้วัสดุจากลูกประคบ ให้เกิดสีตามธรรมชาติ.....	59
ภาพที่ 46	60
ภาพที่ 47 ขั้นตอน 3.6.6 เริ่มขบวนการฉีก จากสายน้ำเกลือ.....	60
ภาพที่ 48	61
ภาพที่ 49 ขั้นตอน 3.6.7 เก็บงานให้เรียบร้อย เพื่อนำเสนอ	61
ภาพที่ 50 งานที่เสร็จสมบูรณ์.....	62
ภาพที่ 51 ผลงานศิลปนิพนธ์ 2 ชิ้น ชุด “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”	63
ภาพที่ 52 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	65
ภาพที่ 53 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	66

ภาพที่ 54 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 3.....	67
ภาพที่ 55 ผลงานสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 1.....	70
ภาพที่ 56 ผลงานสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 2.....	71
ภาพที่ 57 แผนภาพที่ 6 การสร้างสรรค์ผลงาน	76

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความอบอุ่น ทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ การมีครอบครัวอบอุ่นย่อมที่จะได้เปรียบเพราะสามารถสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีทำให้สมาชิกมีสุขภาพจิตดีไปด้วยตามบริบท ความผูกพันผ่านทางสายสัมพันธ์ด้วยความรัก ความห่วงใย เป็นเสมือนที่พิทักษ์ทางใจและมีบทบาทหน้าที่เพื่อดำรงอยู่ของความเป็นครอบครัว ความเข้าใจที่จะสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การรับรู้เรื่องราวของสมาชิกในครอบครัวต่อการดูแล เอาใจใส่จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดูแลกันและกัน การให้ความรัก ความอบอุ่น การให้กำลังใจ และการเอาใจใส่ล้วนสำคัญต่อความสัมพันธ์ของครอบครัว และยังมีคุณค่ามากกว่าทรัพย์สินสิ่งใด ที่จะหามาแทนอันลึกลับซึ่งความสุขที่ได้รับจากสถาบันที่เรียกครอบครัว สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความปรารถนาของทุกๆ คน

ความไม่สมบูรณ์ของครอบครัวแต่ละครอบครัวอาจมีความแตกต่างกันออกไป ตามบริบทและสถานะที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ครอบครัวที่ต้องดูแลผู้พิการ อย่างบิดา มารดา ญาติ พี่ น้อง หรือบุคคลอื่นที่รับดูแลผู้พิการ ต้องให้กำลังใจ เสริมสร้างพลังทางบวกกับผู้พิการ เพื่อสามารถก้าวข้ามผ่านอุปสรรคและยอมรับสภาพความพิการได้มากขึ้น นับเป็นช่วงเวลาที่ครอบครัวจะต้องดูแลเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบากและยอมรับความเป็นจริง ต่อความพิการของสมาชิกในครอบครัวเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในการใช้ชีวิตผู้ร่วมจึงต้องพยายามปรับชีวิตอยู่กับความพิการที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต การที่ครอบครัวพยายามช่วยกันประคับประคองเรื่องราวที่เกิดขึ้นนั้น ส่งผลต่อความรู้สึกกับสมาชิกในครอบครัวและเป็นที่เข้าใจจนถึงตลอด จนกระทั่งสมาชิกในครอบครัวได้เข้ารับการรักษา และได้กลายเป็นผู้พิการ “ครอบครัว” จึงเป็นแรงสนับสนุนสำคัญการให้กำลังใจ เสริมสร้างพลังทางบวกกับผู้พิการการนั้นเนื่องจากการที่ผู้ป่วยต้องประสบปัญหาสุขภาพและจิตมากกว่าคนอื่นใดในครอบครัวครอบหันทมาดูแลสุขภาพกายและจิตใจมากกว่าเดิม ข้าพเจ้าสัมผัสได้ถึงความรู้สึกสลายใจต่อครอบครัว ความอบอุ่น ความผูกพันของสมาชิกในครอบครัวรวมถึงผู้พิการ ทำให้ตัวข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงแรงผลักดันในตัวตนและวิถีชีวิตการดูแลผู้พิการ

สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขกับการได้คำนึงถึง แม้จะมีหน้าที่ที่ต้องห่างจากครอบครัว จนเกิดเป็นพื้นที่ว่างทางความรู้สึก ซึ่งเป็นความผูกพันกับสภาพแวดล้อมที่ห่างไกลจากครอบครัว จนเกิดเป็น

นัยยะระหว่างสายใยทางความรู้สึกและความคิด สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อ อารมณ์ ความรู้สึก ล้วนเกิดจาก ประสบพบเห็นผ่านความรู้สึก จนเปรียบเสมือนครอบครัวปรับตัวและเฝ้าดูเรื่องราวตลอดชีวิต กระทั่ง เป็นแนวความคิดของข้าพเจ้า เป็นแรงผลักดันเก็บเกี่ยวเรื่องราวให้ตัวของข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะจัดวาง (Installation) แสดงออกถึงรูปแบบโครงสร้างที่ไม่สมบูรณ์ พื้นที่ว่าง กับ สภาพาสภาพแวดล้อมของผู้พิการ ที่มีการนำรูปทรงวัตถุ ข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้านและการได้เห็น ผู้ป่วยที่ต้องใช้ กาย- อุปกรณ์ ของคนพิการที่ส่วนหนึ่งของความรู้สึก มาเปลี่ยนแปลงรูปร่าง รูปทรง เพื่อสะท้อนแนวคิดและจินตนาการของข้าพเจ้า เพื่อต้องการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ส่วนตัวกับบรรยากาศที่มีความสัมพันธ์ที่ค่อยเชื่อมโยงความสายสัมพันธ์ต่อบุคคลในครอบครัว

2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลบริบทแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว ที่มีความผูกพันผ่านทาง สายสัมพันธ์ด้วยความรัก

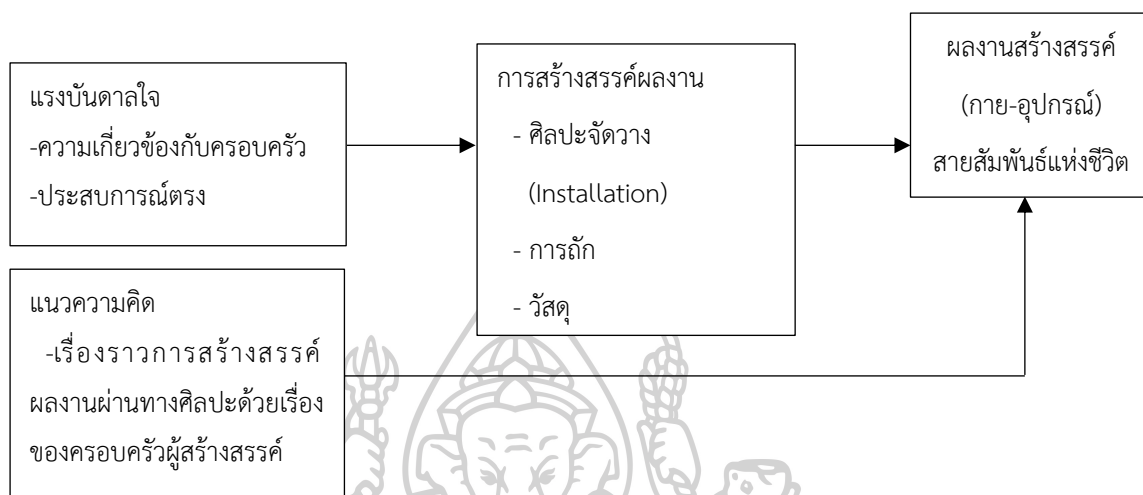
2.2 เพื่อศึกษา ค้นคว้า พัฒนาเทคนิคถักทอและการเข้าเต็ยไม้ มาประกอบโครงสร้าง รูปทรงที่ไม่สมบูรณ์ โดยการนำวัตถุ ข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้าน มาเปลี่ยนแปลงรูปร่าง รูปทรง นำมาจัดวางในพื้นที่ว่าง เพื่อแสดงสภาพาสภาพแวดล้อมของผู้พิการตามแนวคิดและจินตนาการ ของข้าพเจ้า

2.3 เพื่อสร้างผลงานในรูปแบบศิลปะจัดวาง (Installation) ที่มาจากความรู้สึกผ่าน วัสดุ- วัตถุ ที่ใช้ในการแสดงออกสื่อความคิด ความรู้สึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะความเจ็บป่วย ต่อบุคคลภายในครอบครัว

3. แนวคิดในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์มาจากประสบการณ์ตรงภายในครอบครัวครอบครัวเป็นแรงบันดาลใจ จากประสบการณ์ที่ต้องพบเจอภายใต้สภาวะความรู้สึกที่มีต่อผู้ป่วยในบ้านที่ต้องใช้การดำเนินชีวิต ร่วมกันปกติที่ดูเหมือนกิจวัตรประจำวัน ที่ทุกคนล้วนมองผ่านความรู้สึกบริบทที่ผู้ป่วยเจอทำให้ สภาพแวดล้อมจิตใจ ต้องการช่วยเหลือ และพุงให้กับครอบครัว ความเจ็บป่วยของบุคคลอื่นเป็นที่รัก ของครอบครัวข้าพเจ้า มาถ่ายทอดผ่านวัสดุ-วัตถุ ข้าวของเครื่องใช้ที่พบเจอภายในบ้าน เพื่อสื่อให้เห็น

ความสัมพันธ์ของการมีคุณค่าทางจิตใจมาสร้างสรรค์ในสภาวะของรูปร่าง - รูปทรงที่สะท้อนความรู้สึก สะท้อนใจ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงาน “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

4. สมมุติฐานของการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างสรรค์ได้อาศัยข้อมูลเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ ศึกษาข้อมูล ทั้งข้อมูลเอกสารและประสบการณ์ตรง ได้ค้นคว้าออกแบบขบวนการสร้างสรรค์ และ เทคนิคที่สามารถนำมาสร้างผลงานศิลปะจัดวาง (Installation) การสร้างสรรค์แบบ Ready-made โดยหยิบวัสดุอย่างสายน้ำเกลือที่พบเจอทุกครั้งเมื่อเข้าพบการรักษา สามารถถ่ายทอดแรงบันดาลใจ แนวความคิด เนื้อหาสาระ จินตนาการ อารมณ์และความรู้สึก จากประสบการณ์ตรงของผู้สร้างสรรค์ ที่รู้สึกถึงความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว ผ่านวัสดุ-วัตถุ ที่พบเจอภายในบ้าน เพื่อสื่อให้เห็น ความสัมพันธ์ของการมีคุณค่าทางจิตใจ และได้นำวัตถุ ข้าวของเครื่องใช้มาสร้างสรรค์ในสภาวะของ รูปร่าง - รูปทรง ที่สะท้อนความรู้สึกสะท้อนใจของข้าพเจ้าได้

5.ขอบเขตการสร้างสรรค์

5.1 ขอบเขตเนื้อหา สาระ ทางการดำเนินชีวิตครอบครัวและสิ่งของ ภายในความคิดและ เรื่องราวครอบครัวที่อิทธิพลต่อผู้สร้างสรรค์แสดงออกในรูปแบบศิลปะ

5.2 รูปแบบลักษณะผลงานประติมากรรม (Sulpture) ศิลปะจัดวาง (Installation) แสดงออก ในบรรยากาศบริบทของครอบครัว เช่น ตู้เสื้อผ้า เครื่องมือ เครื่องใช้ของบุคคล มาสร้างสรรค์จัดองค์ประกอบเกี่ยวกับศิลปะผ่านทางประติมากรรมสื่อผสม

5.3 การสร้างผลงานด้วยเทคนิคผสม คือ การถักทอ กับงานเข้าเตี้ยไม้ภูมิปัญญาชาวบ้าน นำวัสดุและวัตถุที่เลือกที่มีความแตกต่างกัน คือสายน้ำเกลือกับไม้ มาสร้างเพื่อให้ตรงกับเรื่องที่น่าเสนอศึกษาต่อองค์ประกอบงานประติมากรรมสื่อผสม เช่น จุด เส้น ปริมาตร ระบาย พื้นผิว ที่ว่าง และรูปทรงทางเรขาคณิตและอิสระในงานประติมากรรมสื่อผสม

6. วิธีการสร้างสรรค์

6.1 การศึกษาข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ได้ศึกษาแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และศึกษากบวนการ ศึกษาเทคนิคการถักทอ และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานเทคนิคงานประติมากรรม (Sculpture) และนำศิลปะการจัดวาง (Installation) ในรูปแบบต่างๆ ของศิลปินที่มีเทคนิควิธีการและรูปแบบแบบที่ใกล้เคียงกัน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมร่วมสมัยและเทคนิคต่างๆ นำข้อมูลที่ได้ จากการศึกษามารวบรวมและทำการวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในชุดนี้

7. ขั้นตอนของการสร้างสรรค์

7.1 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัว ที่มีความผูกพันผ่านทางสายสัมพันธ์ด้วยความรักที่มีต่อสมาชิกภายในครอบครัว

7.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน

7.3 กำหนดกิจกรรมการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล

7.4 ขอคำปรึกษาจาก ที่ปรึกษา

7.5 การปฏิบัติการสร้างสรรคตามกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ดังนี้

- แรغبันดาลใจ
- แนวความคิด
- ภาพร่างความคิด
- เทคนิคและวิธีการแสดงออก

7.6 วิเคราะห์คุณค่าและสรุปผลงานการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสื่อผสม

7.7 วิเคราะห์คุณค่าและสรุปผลการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสื่อผสม วิพากษ์วิจารณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา

7.8 รวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการสร้างสรรค์เป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

7.9 วิพากษ์วิจารณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา ศิลปิน นักวิชาการศิลปะ

7.10 จัดแสดงผลงานสร้างสรรค์

8. นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปทรง (Form)

คือ รูปทรงต่าง ๆ ที่สามารถรองรับความคิดและจินตนาการ ที่ต้องการแสดงออกถึงเนื้อหา แนวความคิด อารมณ์ความรู้สึกของตนให้ออกมาเป็นรูปธรรมมากที่สุด

ศิลปะพื้นบ้าน (Folk Art)

เป็นงานสร้างสรรค์โดยฝีมือชาวบ้านที่สร้างขึ้นเพื่อสืบทอดประเพณีนิยม มีลักษณะเฉพาะตัว ที่แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น

ศิลปะจัดวาง หรือ ศิลปะติดตั้ง (Installation)

หมายถึง ประเภทของงานศิลปะที่มีที่ตั้งเฉพาะจุด, เป็นงานสามมิติ ที่ออกแบบเพื่อที่จะ แปรสภาพการรับรู้ของสิ่งแวดล้อม

ประติมากรรม (Sculpture)

เป็นผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการสร้างรูปทรง 3 มิติ มีปริมาตร มีน้ำหนักและกินเนื้อที่ใน อากาศ โดยการใช้วัสดุชนิดต่าง ๆ วัสดุที่ใช้สร้างสรรค์งานประติมากรรม จะเป็นตัวกำหนด วิธีการ สร้างผลงาน ความงามของงานประติมากรรม

การสร้างสรรค์(Creation)

การนำเสนอการสร้างสรรค์ในทางศิลปะสามารถกระทำโดยให้เกิดคุณค่าทางสุนทรียะ การนำวิธีจัดรูปแบบองค์ประกอบศิลปะ เป็นสื่อในการถ่ายทอดแรงบันดาลใจและผ่านเทคนิคต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผ่านความเข้าใจและคุณค่าในรูปแบบงานทางทัศนศิลป์ต่างๆที่ผู้สร้างสรรค์ได้ สร้างผลงานขึ้นมาอย่างมีกระบวนการสร้างสรรค์

ชลูด นิ่มเสมอ (2542 หน้า 307) กล่าวว่า การสร้างสรรค์คือการทำให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้นในโลก ด้วยปัญญาของมนุษย์สิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นต้องมีลักษณะเป็นต้นแบบในทางใดทางหนึ่ง ไม่ซ้ำกับสิ่งที่เคยมีมาแล้ว การสร้างสรรค์เป็นกระบวนการอิสระไม่เป็นทาสของสิ่งใด ไม่ว่าจะ เป็นอารมณ์หรือปัญญา หรือลัทธิหรือแบบอย่าง (style) การสร้างสรรค์ต้องมีเสรีภาพ มีความนึกคิดอย่างอิสระ มีความคิดริเริ่มและก้าวหน้า

อิทธิพล ตั้งโฉลก (2550 หน้า 135) กล่าวว่า การสร้างสรรค์หมายถึง การสร้างสิ่งใหม่ที่ไม่เคยมีผู้ใดทำมาก่อน หรืออาจจะกล่าวในทางกลับกันว่าไม่ใช่การเลียนแบบ ไม่ใช่การทำซ้ำหรือแม้กระทั่งการทำคล้าย ๆ กับสิ่งที่มีผู้อื่นได้ทำมาก่อนหน้านี้แล้ว หรือจะกล่าวให้ชัดเจนก็คือ การสร้างสรรค์ต้องเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความเป็นต้นแบบ (Originality) มีลักษณะเฉพาะไม่เหมือน สิ่งอื่นใดในโลกนี้มีเพียงหนึ่งเดียวที่อาจจะเรียกว่า ความเป็นเอก (Uniqueness) องค์ประกอบของการสร้างสรรค์ นักศิลปะได้กล่าวไว้ว่า “การสร้างสรรค์ด้านศิลปะเพื่อตอบสนองทางด้านสุขภาพทางจิต ทางด้านความงามและทางด้านร่างกาย” ถึงแม้ว่าการสร้างสรรค์จะเป็นคุณสมบัติที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์อยู่แล้ว ก็ตาม แต่ในทางศิลปะมีความเชื่อว่าสามารถพัฒนาขึ้นได้ และแนวทางในการศึกษาด้านการสร้างสรรค์ทางศิลปะ อาจแบ่งเป็นหัวข้อได้ดังนี้ คือ

1. การสร้างสรรค์ในด้านความคิด (Creative in thinking)
2. การสร้างสรรค์ในด้านความงาม (Creative in aesthetic)
3. การสร้างสรรค์ในด้านประโยชน์ใช้สอย (Creative in function)

1. การสร้างสรรค์ในด้านความคิด ได้แก่การค้นคว้าเทคนิค ตามแนววิวิธวิทยาศาสตร์โดยการทดลองแบบสอบถาม คือ การแสดงให้เห็นประจักษ์ด้วยตนเอง เช่น การกำหนดปัญหาทดลองหาสิ่ง دلใจ จากวัสดุธรรมชาติศึกษาจากปัญหานั้น แล้วนำมาวิเคราะห์จากข้อมูลต่างๆ คือ การฝึก การคิดการแก้ไข และไตร่ตรอง ซึ่งเป็นวิธีของมนุษย์ที่ได้กระทำมานับเป็นพันๆ ปีมาแล้ว และทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่าง ๆ มากมาย

2. การสร้างสรรค์ในด้านความงาม โดยหาสิ่งประทับใจจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นเครื่องแสดงออก การสร้างความกลมกลืนของเส้น รูปทรง ลักษณะผิว ฯลฯ อันเป็นโครงสร้างทางศิลปะ โดยนำมาจัดเพื่อแก้ปัญหาเนื้อที่ระหว่างรูปทรง

3. การสร้างสรรค์ในด้านประโยชน์ใช้สอย ได้แก่ การนำเอาการสร้างสรรค์ด้านความคิดและการสร้างสรรค์ด้านความงามประสานกัน โดยการดัดแปลงเลือกสรรวัสดุให้เหมาะสม อันหมายถึงการนำศิลปะมาประยุกต์เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น เพื่อสนองความสุขทางกายและใจ ซึ่งเป็นเนื้อหาตามวิธีของการออกแบบนั่นเอง ดังนั้นองค์ประกอบอันสำคัญประการหนึ่งของนักออกแบบหรือผู้สร้างสรรค์ในงานศิลปะ คือการสร้างสรรค์ จะเห็นได้ว่าการสร้างสรรค์ก็มีส่วนสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการออกแบบ ซึ่งต้องอาศัยควบคู่กันไปในขั้นปฏิบัติการและการออกแบบจึงทำให้มนุษย์นำศิลปะมาประยุกต์เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น เพื่อสนองความสุขทางกายและใจ ซึ่งเป็นเนื้อหาตามวิธีของการออกแบบนั่นเอง

9. เวลาที่ใช้ในการสร้างสรรค์

เดือนธันวาคม พ.ศ.2567 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ.2568

10. แหล่งข้อมูล

10.1 หนังสือ บทความ วิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระ ที่ได้แหล่งข้อมูลจากห้องสมุด และอินเทอร์เน็ต

11. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

11.1 อุปกรณ์ที่ใช้บันทึกข้อมูล

สมุดสเก็ต ดินสอ สี ปากกา โทรศัพท์มือถือ

11.2 อุปกรณ์ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงาน

ไม้ พู่กัน จานสี แปรง ไม้บรรทัด มีดคัตเตอร์ กรรไกร สว่าน เลื่อยตัดไม้

12. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย

ผลงานประติมากรรมจำนวน 2 ชุด ค่าใช้จ่ายทั้งหมด 40,000 บาท

13. ประโยชน์ที่ได้รับ

ผู้สร้างสรรค์ได้นำความรู้สึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะความเจ็บป่วยต่อบุคคลภายในครอบครัวของตนเอง เป็นแรงผลักดันให้ตัวของข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจัดวาง (Installation) แสดงออกถึงรูปแบบโครงสร้างที่ไม่สมบูรณ์ พื้นที่ว่าง กับภาวะสภาพแวดล้อมของผู้พิการ ที่มีการนำรูปทรงวัตถุ ข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้าน มาเปลี่ยนแปลงรูปร่าง รูปทรงเพื่อสะท้อนแนวคิดและจินตนาการของข้าพเจ้า เพื่อต้องการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวกับบรรยากาศที่มีความสัมพันธ์ที่ค่อยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ต่อบุคคลในครอบครัว เสนอผ่านการสร้างสรรค์ผลงาน โดยจะประกอบด้วยเทคนิคฉักทอและ การเข้าเดือยไม้ สร้างรูปแบบงานประติมากรรมแบบโครงสร้าง จำนวนผลงานทั้งหมด 2 ชิ้น นำไปสู่การเห็นถึงความสำคัญของความเห็นอกเห็นใจที่มีต่อบุคคลในครอบครัว และให้ผู้ชมสามารถเกิดความรู้สึก รับรู้เป็นส่วนหนึ่งในผลงานสร้างสรรค์

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานการสร้างสรรค์ชุด “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” เป็นผลงานทางทัศนศิลป์ซึ่งเกิดขึ้นจากแรงบันดาลใจ และการศึกษาเอกสาร ข้อมูล และศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ขึ้นใหม่ตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์โดยจะ สามารถแบ่งเอกสาร ข้อมูล และศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง ที่ศึกษาในรูปแบบของเอกสารงานวิจัยออกเป็นกลุ่มจำนวน 2 กลุ่มคือ

1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ

- 1.1 ความเข้าใจตามแนวคิดจากต่อบุคคลภายในครอบครัว
- 1.2 ทฤษฎีความผูกพัน (Attachment theory)
- 1.3 การแสดงออกทางศิลปกรรม
- 1.4 การแสดงวิถีชนบทแบบเรียบง่าย

2. อิทธิพลทางศิลปกรรมและแนวความคิด

- 2.1 อิทธิพลทางแนวความคิด
 - 2.1.1 อิมฮทัย สุวัฒน์ศิลป์
 - 2.1.2 ธิดารัตน์ ชุ่มจิ่งหรีด
- 2.2 อิทธิพลทางรูปแบบและเทคนิค
 - 2.2.1 Ruth Asawa
 - 2.2.2 BENEDETTA MORI UBALDINI

1. แนวคิดและทฤษฎี

1.1 ความเข้าใจตามแนวคิดจากต่อบุคคลภายในครอบครัว

คำว่าครอบครัว เป็นคำที่มีความหมายมากต่อข้าพเจ้า อาจหมายถึงความรัก ความอบอุ่น และความแน่นแฟ้นกันเป็นกลมเกลียว มีเสียงบทสนทนาต่างๆ ในช่วงเวลาที่ต่างๆ กัน ออกไป เสียงหัวเราะ หรือ การพูดคุยเรื่องราวที่ผ่านทานอาหารร่วมกัน ดุมีชีวิตชีวา ร่วมถึงหามห่วงใย ดูแลกันและกันในครอบครัว ยามเจ็บป่วย ต้องให้กำลังใจกันและกันตลอดมา

การที่ได้เห็นเรื่องราวมากมายที่ต้องพบเจอคนภายในครอบครัวเข้ารับการรักษา ไม่ว่าจะมากหรือน้อยล้วนแฝงความเจ็บปวดเมื่อได้เห็นคนภายในครอบครัว ที่ถูกพันนาการด้วย อุปกรณ์ทางการแพทย์ ที่บุคคลภายในครอบครัวต้องโดนซ้ำแล้วซ้ำอีก ถึงจะเป็นสิ่งที่มองอาจดูไปด้วย ความเจ็บปวด แต่คือการรักษาที่ให้บุคคลภายในบ้านเมื่อหายได้กลับบ้านพร้อมหน้าพร้อมตา ดูแล ยิ่งขึ้นๆเอาใจใส่เรื่องราวภายในครอบครัวมากขึ้น ที่เต็มไปด้วยความสุขที่แท้จริง ยิ่งกว่า สิ่งของ อันมีมีค่าใด จะมาเทียบเท่าการเจอหน้าภายในครอบครัว มีวิธีการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของตนเองมา การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าเกิดจากแรงบันดาลใจจากประสบการณ์โดยตรงของผู้สร้างสรรค์ที่เก็บเกี่ยวมา วิเคราะห์ ไตร่ตรอง จนสร้างสรรค์แสดงผลงานออกมา ศิลปะนั้นอาจ จึงเกิดขึ้นตามทางวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ในแต่ละสังคมที่แตกต่างกันออกไป และสิ่งที่สำคัญที่เป็น แรงขับเคลื่อนในการสร้างผลงานของข้าพเจ้า การได้ที่ได้เติบโตในชนบทที่มีวิถีครอบครัวที่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยืดหยุ่นในการดำเนินชีวิต การที่ได้ดูแลคนในครอบครัว ทุกมุมมอง และการสัมผัสทุกสิ่ง ล้วนเกิดจากความประทับใจ จนถึงความรู้สึกต่างๆ กับคนในครอบครัวกับผู้ป่วยที่สร้างความรู้สึก เจ็บปวด สะเทือนใจต่อข้าพเจ้า ที่จะนำมาเสนอการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมา

สภาพแวดล้อมในที่อยู่อาศัยของข้าพเจ้าที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานด้วยประสบการณ์ ดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า ที่มีความสำคัญต่อผลงานศิลปะการจัดวางเห็นถึงครอบครัวในสภาพปัจจุบัน ที่ต้องมีการดูแลผู้ป่วยภายในครอบครัว การให้กำลังใจโดยทุกคนภายในครอบครัวต่างทุ่มเทกำลังกายใจ เพื่อพุงครอบครัว แม้แต่ การดำเนินชีวิตของผู้ป่วยในชีวิตสังคม

การดูแลผู้ป่วยเป็นสิ่งสำคัญในครอบครัว ซึ่งคนในครอบครัวจะต้องช่วยการฟื้นฟูทั้งกาย และจิตใจ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงตามสภาพเพื่อเอื้อเพื่อต่อผู้ป่วยภายในครอบครัว

อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมดังกล่าว ส่งผลต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าต่อการต้องดูแลเอาใจ ใส่ครอบครัวให้สำคัญยิ่งขึ้น ทำให้ตัวข้าพเจ้าคิดถึงบรรยากาศบ้านความแน่นแฟ้นที่มีการใช้ชีวิตที่ เรียบง่าย การพึ่งพาทางธรรมชาติอย่างมีความสุข เป็นแรงผลักดันตัวข้าพเจ้าดำเนินในปัจจุบัน

กายอุปกรณ์เสริม (Orthosis) อุปกรณ์เสริม, อุปกรณ์ตาม, อุปกรณ์ประคอง (Splint หรือ Brace) ใช้เพื่อเสริมความสามารถในการทำหน้าที่เดิมของอวัยวะที่มีปัญหาในการทำงานจาก ภาวะอ่อนแรง เจ็บปวด หรือเสื่อมสมรรถภาพ มีความเชื่อมโยงกับครอบครัวในการมาช่วยผู้ป่วย ภายในครอบครัว เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยผู้ป่วยและการนำมาสร้างสรรค์งานศิลปะกรรมจาก สภาพแวดล้อม

อัมพฤกษ์ อัมพาต คือภาวะที่สมองขาดเลือดหรือเลือดไปเลี้ยงสมองไม่พอ ส่งผลให้การทำงานของสมองหยุดชะงัก ซึ่งผลที่ตามมาคือจะมีอาการอ่อนแรงด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้ง 2 ด้าน พูดไม่ได้หรือพูดลำบาก กลืนอาหารลำบาก สำลักหรือกินอาหาร เองไม่ได้อาจมีอาการสับสนในการสื่อสารและอื่นๆ สาเหตุของโรคอัมพฤกษ์ อัมพาตเกิดจากหลอดเลือด สมองตีบ การอุดตันของหลอดเลือดสมอง หลอดเลือดสมองแตก สาเหตุอื่นๆ เช่น อุบัติเหตุ หลอดเลือดอักเสบ สำหรับปัจจัยที่ทำให้ผู้ป่วยเป็นอัมพฤกษ์ อัมพาต มีหลายอย่าง เช่น โรคความดันเลือดสูงมีอัตราเสี่ยง 3-17 เท่าของคนปกติ โรคเบาหวานมีอัตราเสี่ยง 2-4 เท่าของคนปกติ ภาวะไขมันในเลือดสูง การสูบบุหรี่ และปัจจัยที่ส่งเสริมให้เป็นอัมพาตได้แก่ ความอ้วน ขาดการออกกำลังกาย ความเครียด

อาการเตือนของโรคอัมพฤกษ์ อัมพาต ผู้ป่วยจะมีอาการอ่อนแรงหรืออาการชาของร่างกายซีกใด ซีกหนึ่ง เป็นครั้งคราว มีภาวะพูดลำบาก ตะกุกตะกัก หรือพูดไม่ชัด โดยอาการเกิดขึ้นชั่วคราว ภาวะตามืดหรือมองไม่เห็นชั่วคราว หรืออาจจะเห็นแสงที่ผิดปกติ หรือเห็นภาพซ้อน ภาวะที่มีอาการชาหรืออ่อนแรงของใบหน้าซีกใดซีกหนึ่ง เกิดอาการปวดศีรษะอย่างรุนแรงชนิดที่ไม่เคยปวดมาก่อน เกิดภาวะวิงเวียน บ้านหมุนหรือ เป็นลม และกลืนอาหารหรือสำลักบ่อยๆ

หลังเกิดอัมพฤกษ์ อัมพาต ผู้ป่วยจะมีอาการสูญเสีย ความรู้สึก การพูด การรู้จักหมดความสามารถในการใช้ สิ่งของที่เคยใช้หรือเคลื่อนไหวลำบาก การเห็นภาพ ควบคุมการขับถ่ายไม่ได้ มีปัญหาด้านอารมณ์ อาการเกร็ง

การดูแลผู้ป่วยอัมพฤกษ์ อัมพาต แบ่งเป็น 5 ข้อหลัก

1. กฎเบื้องต้นที่ผู้ดูแลควรปฏิบัติ
2. การจัดบ้านและเครื่องเรือน
3. การจัดทำทางผู้ป่วย
4. การเคลื่อนย้ายตัว
5. การออกกำลังกาย

ข้อมูลสุขภาพ มูลนิธิหมอชาวบ้าน (<https://www.doctor.or.th>) เล่มที่: 322 เดือน/ปี: กุมภาพันธ์

1.2 ทฤษฎีความผูกพัน (Attachment theory)

Freud กล่าวว่า ความรัก ทำให้ได้มาซึ่งพลังอำนาจ และความรุนแรง โดยประสบการณ์ และความรู้สึกจากวัยเด็ก มีอิทธิพลต่อการเลือกบุคคลที่ตนจะมีความสัมพันธ์ด้วย (object choice) อาจจะเป็นแบบ anaclitic ซึ่งเป็นการเลือกเพราะบุคคลที่ตนเลือกนั้นกระตุ้นให้ระลึกถึงบุคคลที่มีความสำคัญในอดีต หรือการเลือกแบบ narcissistic โดยการเลือกบุคคลที่มีลักษณะบางอย่างเหมือนตนเอง โดยที่ทั้งสองแบบนี้ อาจเป็นแบบบวก (positive way) คือเลือกคนที่เหมือนบุคคลในอดีต หรือเหมือนตนแบบลบ (negative way) คือเลือกคนที่ตรงกันข้ามกับบุคคลในอดีตหรือตนเอง และสุดท้ายคือการเลือกแบบอุดมคติ (ideal way) คือบุคคลที่ตนเลือกนั้นเป็นเหมือนดังตนเองอยากให้เป็น บุคคลในอดีตหรือตนเองเป็น

ความผูกพันของคนคู่หนึ่งๆ ขึ้นอยู่กับ ความเข้าใจ-เข้าถึง และความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักการของทฤษฎีความผูกพัน (Attachment theory) อันก่อกำเนิดขึ้นจากจิตแพทย์ชาวอังกฤษ John Bowlby และนำมาขยายความต่อโดยนักจิตวิทยา Mary Ainsworth ในสหรัฐอเมริกา ด้วยทฤษฎีนี้ทำให้เราสามารถมองเห็นและเข้าใจมุมมองของผู้ใหญ่เรื่องความรักที่เขาประสบและตอบสนองได้ดี เมื่อเราพยายามเข้าใจผ่านทฤษฎีนี้จะพบว่า ไม่ใช่เรื่องที่ไม่มีเหตุผลอีกต่อไป

John Bowlby ได้สรุปทฤษฎี Attachment นั้นว่ากำลังใจที่จะสู้ต่อในระดับสันของชีวิต คือการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น และมันคือสิ่งปลอดภัยสิ่งเดียวที่จะสามารถหาได้ในขณะนั้นแล้วเด็กสามารถที่จะสร้างความรู้สึกปลอดภัยในสิ่งแวดล้อมต่อไปพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งใหม่ๆ เรียกว่า secure attachment ประกอบด้วย การพัฒนาของความเชื่อมั่นแห่งตน (self-esteem) การริเริ่มสร้างสรรค์ (initiative) และความเป็นตัวของตัวเอง (independence) การศึกษาของ Mary Ainsworth พบว่า เด็กส่วนใหญ่เป็นลักษณะ securely attachment คือเมื่อเด็กเกิดความรู้สึก ไม่ปลอดภัยเวลาแม่ไม่อยู่จะแสดงพฤติกรรมเรียกร้อง มองหา ร้องไห้ เพื่อให้ได้มาซึ่งแม่ และเมื่อเด็กและแม่สามารถกลับเข้าหากันได้พร้อมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี จะมีลักษณะของการกอด หุตุร้อง การสบตา การเกาะเกี่ยวกันและยิ้มออกได้หลังจากนั้นไม่นานสามารถกลับเข้าไปเล่นในสิ่งแวดล้อมนั้นได้ใหม่

ลัญฉน์ศักดิ์ อรรถชยากร. (2551). จิตวิทยาความรัก (Psychology of Love). วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 53 (2), 221-223.

1.3 การแสดงออกทางศิลปกรรม

ศิลปะพื้นบ้านมีความหมายครอบคลุมผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นในลักษณะพื้นบ้านซึ่งเป็นภูมิปัญญาพื้นถิ่นที่ช่างชาวบ้านประดิษฐ์ขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันโดยได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติความเชื่อวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตามภูมิภาคตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ของสังคมที่ยังคงรักษาคตินิยมที่สืบทอดต่อกันมาโดยมีสาระสำคัญคือต้องเป็นผลงานของช่างชาวบ้านมีรูปแบบการสร้างไม่ซับซ้อนและใช้วัสดุที่หาได้ตามท้องถิ่นต้องมีจำนวนของการผลิตมีความเป็นธรรมชาติมากกว่าความสละสลวยสามารถแสดงลักษณะความเป็นพื้นถิ่นและต้องเป็นงานหัตถกรรมที่สร้างด้วยมือเท่านั้น (วิวัฒน์ จุฑะวิภาต, 2545) ศิลปกรรมชาวบ้านการสำรวจและการวิจารณ์อย่างย่อ โดย แสงอรุณ รัตกสิกร

สิ่งที่คนในศตวรรษที่ 20 ค้นพบว่าเป็นงานศิลปะที่มีค่าและยกย่อง ได้แก่ศิลปะของชนอนารยะ(Primitive Art) งานศิลปกรรมของคนเยาว์วัย (Children’s Art) และงานศิลปกรรมชาวบ้าน (Folk Art) ผลงานของศิลปกรรมสามประเภทนี้ ให้ผลโดยตรงและจริงใจต่อผู้ได้พบ ถึงความบริสุทธิ์ สะอาด และตรงต่อความตั้งใจของผู้ผลิต โดยปราศจากการล้อมกรอบของทฤษฎีใดๆ แสดงออกซึ่งจิตอันเสรีและพลังของความตั้งใจที่ผลึกเอาความรู้สึก ความคิดของตนออกมาโดยตรง ไม่ปิดเบียน

งานศิลปกรรมชาวบ้าน (Folk Art) พุดโดยตรงแล้วมีจุดประสงค์ที่สร้างขึ้นเพื่อสนองประโยชน์ใช้สอยเป็นหลักใหญ่และสำคัญที่สุด การประดับประดาตกแต่งเป็นสิ่งที่ตามมาทีหลังและไม่ว่างานชนิดใดก็ตาม เราจะพบว่าความปรารถนาที่จะให้งานที่ผลิตออกมาสนองประโยชน์ใช้สอยได้เต็มที่ที่จะปรากฏให้เห็นเด่นชัดเสมอ มีบางครั้งที่งานประเภทนี้ได้ปรับปรุงตัวเองถึงขนาด แล้วก้าวเลยเถิดเข้าไปสู่การตกแต่งประดับประดาจนตัวเองไร้ค่าและหมดไปจากความเป็นศิลปกรรมชาวบ้านไปก็มี อีกสิ่งหนึ่งที่เราจะพบในงานศิลปกรรมชาวบ้านคือ ผลงานที่สร้างขึ้นโดยปราศจากยึดตัวเองเป็นใหญ่ ดังเช่นงานของศิลปินอาชีพ (ปิกาโซ ฟ.ล.ไรท์-คริสเตียน ดืออร์) ผู้ผลิตมีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะเห็นงานของตนสำเร็จออกมาตามปรารถนา แต่ไม่เคยคิดเลยว่า จะถูกสังคมจดจำตน และยกย่องฐานะเป็นผู้ผลิตงานชิ้นนั้นๆ ความถ่อมตัวอันละเมียดละไม เป็นคุณสมบัติอันติดประจำกับงานประเภทนี้อยู่เสมอ ผู้ดูจะวางอารมณ์ของตนได้เป็นกลางปราศจากการเกาะเกี่ยวกับนามของผู้กระทำ และ

ทั้งผู้ผลิตและผู้เสพผลิตผลนั้น ก็บรรลุถึงความมีสัจจะในผลงานอย่างเต็มที่ (ปรากฏจาก Self Conscious และ Sophistication ของตน)

ที่มา: แสงอรุณ รัตติกกร. “ศิลปกรรมชาวบ้าน การสำรวจและการวิจารณ์อย่างย่อ.” แสงอรุณ 2. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์ 2523, หน้า 88 – 95

งานถักทอมีความผูกพันและเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมทางศาสนา และวิถีชีวิตของคนเอเชียมา นับ ศตวรรษจนอาจเรียกได้ว่าเป็นมรดกทางสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นมาในอดีต โครงสร้างทางสังคม ระบบการค้า ตลอดจนแนวความคิดทางนามธรรม ซึ่งกลั่นกรองจากการสังเกต ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัว ในกรรมวิธีการถักนั้นการเตรียมเส้นใยถือเป็นสิ่งสำคัญเกี่ยวกับการย้อมสีของเส้นใย หรือแม้แต่การวาง ลวดลายของการถักทอ เปรียบเสมือนเป็นการบันทึกเรื่องราวของสังคมผ่านสองมือของผู้ถักทอสร้างสรรค์ ออกมาเป็นผลงานที่อยู่ร่วมทางวัฒนธรรม (ทรงศักดิ์ ปรารงค์วัฒนากุล, 2536)

“ศิลปะไทยในงานถักทอ” ที่มุ่งเน้นประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับการผูกมัดถักทอ จะเน้นการแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างของใช้ที่ใช้ในบ้าน และการเข้าการรักษาที่เห็นได้จาก สายน้ำเกลือ และกลิ่นอายความเจ็บปวดการจักษุศานานิยมทำกันอย่างกว้างขวาง โดยใช้เวลาวางในหน้า นานของแต่ละวัน วัสดุส่วนใหญ่มักจะใช้ ไหมไหมหรือเถาวัลย์ ปัจจุบันจะมีการประยุกต์ใช้วัสดุที่มีความ หลากหลาย เช่น ลวด เชือกไนลอน ตะปู เป็นต้น” (เพ็ญศรี ติ๊ก, 2536)

การถักทอเป็นเรื่องเทคนิคที่ตัวข้าพเจ้าได้สนใจในต่องานที่จะสร้างสรรค์ ได้หยิบเทคนิค นำมาใช้ให้เหมาะสมสม

1.4 การแสดงวิถีชนบทแบบเรียบง่าย

คำว่า “ชนบท” คือเขตหรือพื้นที่ที่ห่างไกลอยู่นอกตัวเมืองห้อมล้อมด้วยธรรมชาติกับ สิ่งแวดล้อม ตามสภาพแวดล้อมที่ตั้งของประชาชนที่อยู่ในชนบทนั้นจะมีความสัมพันธ์ต่อกัน ชนบท แต่ละแห่งย่อมมีความ แตกต่างกันไปตามเศรษฐกิจสังคมการปกครองและความเป็นอยู่ของ ชาวชนบทสังคมมีขนาดเล็กและลำหั่งซึ่ง มีลักษณะดังนี้ เป็นชุมชน (Gemeinschaft), สังคมชาวบ้าน (Folk), สังคมประเพณี (Traditional), สังคม ชนบท (Rural), สังคมเกษตร (Agricultural), สังคม ด้อยพัฒนา (Under development), สังคมพัฒนา (Development), สังคมรอบนอก (Periphery) และชนบท (Rural) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการผู้ ทรงความรู้หลายท่านดังนี้ สังคมชนบท

ประกอบด้วยประชาชนซึ่งประกอบอาชีพจากทรัพยากรพื้นฐานทางธรรมชาติ เช่น การทำเกษตร (เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ประมง) หัตถกรรมพื้นฐาน (ทอผ้า ปนภาชนะ จักสาน) หรือค้าขายเล็กๆ น้อยๆ การประกอบอาชีพดังกล่าวในประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนา มักอาศัยเทคโนโลยีและเครื่องมือไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน การลงทุนต่ำและอาศัยการสนับสนุน จากธรรมชาติ เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน และน้ำ เป็นต้น ความหนาแน่นของประชากรในชนบทไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับความหนาแน่นของประชากร (สมยศ ทุงหาว, 2534)

ศิลปะเส้นใย (Fiber Art)

วิวัฒนาการของวัสดุเส้นใย (Fiber) แต่เดิมเน้นประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก อยู่ในรูปแบบของงานหัตถกรรม (Craft) และงานประดิษฐ์ เส้นใยสามารถแบ่งตามลักษณะของที่มาได้ 2 ประเภท คือเส้นใยธรรมชาติ (Natural Fiber) เส้นใยสังเคราะห์ (Synthetic Fiber หรือ Artificial Fibers) เส้นใยจากธรรมชาติแบ่งได้ 3 ประเภท เส้นใยจากพืช เส้นใยจากสัตว์ และเส้นใยจากแร่ธาตุ ส่วนเส้นใยสังเคราะห์นั้นถูกสร้างขึ้นโดยกระบวนการสังเคราะห์ทางเคมี ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรวมโมโนเมอร์เพื่อสร้างโพลีเมอร์หรือโพลิเมอร์ (Polymerization) โดยมีวิธีการนำเส้นใยไปใช้ที่หลากหลายรูปแบบ ตามลักษณะของเส้นใยและตามลักษณะของประเภทของงาน เช่น การทำเป็นเส้นด้าย ถักเชือก การย่อยเส้นใยให้เป็นเยื่อหยาบ และละเอียดเพื่อนำไปทำเป็นแผ่นกระดาษ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี เทคนิคการขึ้นรูปแบบให้มีโครงสร้างและตกแต่งให้เกิดความสวยงามด้วยเทคนิคต่าง ๆ เช่นการทอ การถัก การอัด การสาน การปักลูกปัด การย้อมสี การเขียนสีบาติก การเย็บ การฟอก การร้อย การปั่นเส้นใย การออกแบบพื้นผิว การทอพรอม ศิลปะเครื่องแต่งตัว สื่อผสม ประติมากรรมและอื่นๆ อีกมากมาย รวมไปถึงการตกแต่งด้วยการย้อมสีเพื่อสร้างลวดลายตามวิธีธรรมชาติและใช้สารสังเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นใย (Fiber) กับสิ่งทอ (Textile) มีอิทธิพลสืบต่อกันมา แต่สมัยศตวรรษที่ 19 เมื่อวิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์เจริญขึ้น จึงเป็นการส่งเสริมให้เกิดวัสดุเส้นใยในงานหัตถกรรม แนวทางใหม่ และพัฒนาไปสู่การสร้างสรรคงานวิจิตรศิลป์ (Fine Art) ศิลปะเส้นใยของกลุ่มศิลปะ ในแบบของผู้หญิง (Feminine Art) หมายถึง ศิลปะแบบของผู้หญิงที่สะท้อนความเป็นสตรี อาจมีความเชื่อมโยงกับศิลปะสตรีนิยม (Feminist Art) ที่มาจากการเรียกร้องความเท่าเทียมในการแสดงออกของสตรี ซึ่งเป็นการเปิดตัวของศิลปะเส้นใย แสดงให้เห็นว่างานสิ่งทอจึงมิใช่เป็นเพียงแค่งานฝีมือที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยเท่านั้น แต่ได้ยกระดับคุณค่าให้ได้รับการยอมรับเทียบเท่างานศิลปะประเภทอื่น ๆ

ศิลปะเส้นใย (Fiber Art)

หมายถึง ศิลปกรรมที่มีวัสดุประกอบด้วยเส้นใยธรรมชาติหรือ เส้นใย สังเคราะห์และ ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น เส้นด้าย ผ้า สิ่งทอ เป็นต้น มุ่งเน้นความสำคัญที่แนวความคิดและการใช้สื่อ วัสดุของศิลปินเพื่อแสดงคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์

ประวัติศิลปะเส้นใย

คำว่า ศิลปะเส้นใย (Fiber Art) ถูกนำมาใช้โดยนักภัณฑารักษ์และนักประวัติศาสตร์ศิลป์ เพื่ออธิบายถึงผลงานของศิลปินและช่างฝีมือที่ทำตามกันมาตั้งแต่ช่วงสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ที่ผ่านมามีงานศิลปะและงานออกแบบที่ผลิต ศิลปะบนผ้า และศิลปะสิ่งทอ (Fabric Art, Textile Art) เพิ่มขึ้นมาก ในปี ค.ศ. 1980 งานฝีมือได้รับการยอมรับมากขึ้น ไม่เพียง แต่งานที่ใช้สื่อจากเส้นใย แต่ รวมถึงสื่ออื่น ๆ เนื่องจากการมีส่วนร่วมของศิลปินที่ให้ความสนใจ ศิลปะเส้นใยจึงได้รับการ ยอมรับให้เป็นศิลปะที่ไม่ได้มุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยดังที่ผ่านมา

ปี ค.ศ.1960 และปี ค.ศ. 1970 เป็นช่วงเวลาแห่งการปฏิวัติศิลปะเส้นใย เส้นใยไม่ได้ใช้ เพียงการทอผ้า โครงสร้างเส้นใยได้พัฒนาแปรรูปลักษณะให้เกิดการสร้างชิ้นในรูปแบบการถักทอ เกลียวการถักไหมพรม การจีบ การพันและการผูก ศิลปินในสหรัฐอเมริกาและยุโรปได้สำรวจ คุณสมบัติของวัสดุเส้นใย เพื่อพัฒนาผลงานในลักษณะที่แตกต่างจากงานสิ่งทอทั่วไป สามารถ แขนว หรือตั้งได้อิสระด้วยรูปแบบสองมิติหรือสามมิติ แบบแบนเป็นระนาบหรือแบบมีปริมาตรสูงต่ำ หลายระดับชั้น

การเคลื่อนไหวของผู้หญิงในยุคเดียวกันมีความสำคัญต่อการเพิ่มขึ้นของศิลปะเส้นใย จากข้อมูลที่ผ่านมาพบความเชื่อมโยงที่น่าสนใจตั้งแต่ดั้งเดิมว่าศิลปะสิ่งทอมีส่วนสัมพันธ์กับ สตรี เพราะศิลปินเส้นใยทั้งหมดเป็นสตรี นับตั้งแต่ปี ค.ศ.1980 เป็นต้นมา การทำงานของเส้นใยมี จำนวน เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยได้รับอิทธิพลแนวคิดแบบโพสต์โมเดิร์น นอกจากนี้การทดลองวัสดุ และ พัฒนาเทคนิคกระบวนการเฉพาะตัวก็เป็นสิ่งใหม่ในการสร้างผลงานที่ต้องเผชิญกับประเด็นทาง วัฒนธรรมเช่น กลุ่มสตรีนิยม (Feminism) ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของสตรี การเมือง สังคมและ พฤติกรรมศาสตร์ เป็นต้นด้วยแนวคิดเฉพาะด้านวัสดุของเส้นใยที่มีคุณสมบัติ คุณลักษณะ และคุณค่า ด้วยตัววัสดุเองแต่ยัง สามารถเพิ่มคุณลักษณะพิเศษด้วยความคิดสร้างสรรค์ จึงเป็นโจทย์ให้ศิลปินต้อง แสวงหาวิธีการ แสดงออกและท้าทายความคิดในการทดลองค้นหาวิธีการถ่ายทอดด้วยวัสดุที่ตรงกับ จริตของแต่ละบุคคล คนส่วนใหญ่มักคิดว่าเส้นใยเป็นวัสดุที่นุ่มนวลบางเบาใช้เพียงเพื่อประดับตกแต่ง

นอกจากรูปลักษณ์ที่มีความนุ่มนวลแล้วโครงสร้างการประสานตัวของเส้นใยแต่ละหน่วยได้สร้างมวลและปริมาตรที่แสดงความแข็งแรงตามสถานะ นั้นจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่เชื่อมโยงไปสู่ความเป็นเพศหญิงและด้วยบริบททางสังคมต่างๆ เหล่านี้ ได้แสดงให้เห็นถึงความหมายและคุณค่าของศิลปะจากเส้นใยและศิลปะสิ่งทอในอีกแง่มุมหนึ่ง

เทคนิคและรูปแบบงานศิลปะที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุเส้นใย

การเคลื่อนไหวของศิลปะเส้นใยและศิลปะสิ่งทอในปัจจุบันมีความหลากหลายรูปแบบจากข้อมูลพื้นฐานทางด้านเทคนิคกระบวนการ พบว่าเทคนิคส่วนใหญ่มาจากงานหัตถกรรมหรือ งานสิ่งทอตามแบบฉบับดั้งเดิมของแต่ละวัฒนธรรม ส่วนรูปแบบศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบันนั้น เส้นใยทำหน้าที่เป็นวัสดุร่วมกับสื่อผสมอื่น ๆ ด้วยซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้กับศิลปินได้เปิดกว้าง ทางความคิดในการเลือกวัสดุและรูปแบบที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล รูปแบบงานศิลปะเส้นใยร่วมสมัยมีตั้งแต่ขนาดเล็กไปถึงขนาดใหญ่ทั้งงาน 2 มิติ และ 3 มิติ รวมถึงศิลปะจัดวาง (Installation Art) วัสดุศิลปะเส้นใยธรรมชาติจากพืชและสัตว์ถูกนำมาแปรรูปเป็นวัสดุพื้นฐานคือ เส้น ด้าย และเชือก ส่วนเส้นใยชนิดอื่นก็ถูกนำมาประยุกต์ใช้ปรับตามกระบวนการสร้างสรรค์ ศิลปินมีวิถี การนำเสนอศิลปะเส้นใยในมิติใหม่ด้วยเทคนิควิธีการหลากหลายมากขึ้น การศึกษานี้สามารถยกตัวอย่างกระบวนการทางเทคนิค การนำเส้นใยมาสร้างรูปแบบทาง ศิลปะดังนี้

1. การใช้เส้นใยเป็นตัวสร้างงานบนพื้นผ้า การเย็บ การปัก การสอย
2. การนำเส้นใยมาถักแบบต่าง ๆ การถักปม ถักโครเชต์
3. การนำเส้นใยมาทอ การทอมือ การทอด้วยเครื่องจักร
4. การนำเส้นใยไปสร้างสรรค์ด้วยการย้อมสี และฟอกสี การมัดย้อม การเขียนสีบาติก
5. การถอดแบบรูปทรงด้วยเส้นใย โดยใช้แบบพิมพ์
6. การใช้เส้นใยในการขึ้นรูป สร้างรูปทรง 3 มิติ
7. การใช้เยื่อของเส้นใยมาทำกระดาษ และใช้เทคนิคการตัดและการพับใน

การสร้างสรรค์

สุวรรณนิภา ผ. “เส้นใยในงานศิลปะ”. *วารสารศิลปกรรมบูรพา*, ปี 23, ฉบับที่ 1, ตุลาคม 2020, น. 30-51, <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/buraphaJ/article/view/244139>.

2. อิทธิพลทางศิลปกรรมและแนวความคิด แบ่งเป็น

2.1 อิทธิพลทางแนวคิด

2.1.1 อิมฮทัย สุวัฒน์ศิลป์

ภาพที่ 2 อิมฮทัย สุวัฒน์ศิลป์

อิมฮทัย สุวัฒน์ศิลป์ เกิดปี พ.ศ. 2524 ที่กรุงเทพฯ จบการศึกษาระดับปริญญาโท ที่คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ. 2543 และได้รับทุนนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปศึกษาที่ Ecole Nationale Supérieure des Beaux – Arts, ปารีส ฝรั่งเศส, ในปี พ.ศ. 2548 นอกจากนี้ยังได้รับทุนรัฐบาลอิตาลีไปเรียนคอร์สแกะสลักหินอ่อน ที่ Accademia di Belle Arti di Firenze เมืองฟลอเรนซ์ อิตาลี ในปี พ.ศ. 2552 เธอได้รับการบรรจุเป็นอาจารย์ประจำที่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นเวลา 6 ปี จึงตัดสินใจลาออกมาใช้ชีวิตเพื่อทำงานศิลปะและสร้างสรรค์ไออยู่จังหวัดลำพูนในปี พ.ศ. 2560 อิมฮทัยมีชื่อเสียงจากการใช้เส้นผมเป็นวัสดุหลักในการทำงานศิลปะ เธอเชื่อมโยงวัสดุดังกล่าวกับความเป็นมนุษย์ในแง่มุมต่างๆ ผลงานของเธอให้ความรู้สึกสะเทือนใจและทำให้เกิดคำถามมากมายแก่ผู้ชมเกี่ยวกับแนวคิดที่เธอนำมาเชื่อมโยงกับชิ้นงานไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเพศสภาพ สอดแทรก

การวิพากษ์สังคม เธอยังให้ความสนใจเกี่ยวกับความซับซ้อนของสังคมไทย ศีลธรรม ความเชื่อ และ จารีต ที่หล่อหลอมวิถีคิด การแสดงออก จนปรากฏเป็นบุคลิกภาพรวมถึงพฤติกรรมของคนในสังคม

เกิด

28 กุมภาพันธ์ 2524 กรุงเทพฯ

ที่อยู่

171/1-2 ถนนสนามบินน้ำ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ 36000

การศึกษา

- 2547 ศิลปบัณฑิต (ศิลป์ไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2551 ศิลปมหาบัณฑิต (ศิลป์ไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร

นิทรรศการเดี่ยว

- 2555 Hair for Hope หอศิลป์ร่วมสมัยอาร์เดล กรุงเทพฯ
- อาร์ต ออน ฟาร์ม บ้านทีกจากที่ราบสูง หอศิลป์ บ้านจิม ทอมป์สัน

นิทรรศการกลุ่ม

- 2542 ร่วมแสดง Nokia Art Award เอเชีย แปซิฟิก
- 2546 ร่วมแสดงผลงานนักศึกษาโครงการมหกรรมศิลปกรรมนักศึกษา

รางวัล/เกียรติยศ :

- 2547 รางวัลรอบคัดเลือก สาขาประติมากรรม Young Thai Artist Award

2004

- 2548 รางวัลเกียรติคุณ เหรียญเงิน ศิลป์ พีระศรี การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัย
ของศิลปินรุ่นใหม่ครั้งที่ 22

ภาพที่ 3 อิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์, หมอนของแม่ (มิกซ์มีเดีย) ขนาด 44x72x9 ซม. (2550)

ภาพที่ 4 ชื่อภาพ : หมอนของพ่อ เทคนิค : สร้อยผสมถักเส้นผม , หมอนขิด ขนาด : 18 x 36 x 9 ซม.

ภาพที่ 5 ชื่อภาพ : หมอนของแม่ เทคนิค : สื่อผสมถักเส้นผม,หมอน ขนาด : 44 x 72 x 9 ซม.

แนวความคิด

งานศิลปะของอิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์ โดดเด่นด้วยเทคนิคการถักทอเส้นผมอันสื่อถึงความเป็นมนุษย์ ความเปราะบาง ความเสื่อมสลาย และวัฏจักรของชีวิต โดยปกติเมื่อเส้นผมหลุดร่วงหรือถูกตัดจากร่างกายมนุษย์ก็จะสูญสลายหายไป แต่เมื่อถูกนำมาใช้เป็นวัสดุหลักในงานศิลปะก็กลับเติบโต งอกยาว รวากับคืนชีวิตอีกครั้ง

การใช้เส้นผมเป็นวัสดุในการทำงานของอิมหทัยเริ่มต้นจากความผูกพันในครอบครัว หลังจากพ่อของศิลปินป่วยด้วยโรคมะเร็ง เขาเริ่มไว้ผมยาวจนถึงระดับเอวแล้วถักเป็นเปียตัดแบ่งให้กับลูกสาวทั้ง 4 คนเพื่อเป็นตัวแทนยามจากโลกนี้ไปแล้ว เส้นผมสำหรับอิมหทัยจึงหมายถึงเลือดเนื้อและชีวิต เป็นแรงบันดาลใจให้ศิลปินใช้เส้นผมของตนเองสร้างงานศิลปะเป็นครั้งแรกระหว่างปี 2005 – 2010 ภายใต้ชื่อ DNA ซึ่งในนัยหนึ่งหมายถึงสารพันธุกรรมที่สืบทอดลักษณะและช่วยให้สิ่งมีชีวิตดำรงเผ่าพันธุ์จากรุ่นสู่รุ่น อีกนัยหนึ่งยังสื่อถึง Devotion (ความอุทิศตน) Nostalgia (การหวนรำลึกถึงความหลัง) และ Adoration (ความรักใคร่ผูกพัน) ดังที่ศิลปินได้สร้างขึ้นเพื่ออุทิศให้กับครอบครัวอันเป็นที่รัก และแสดงความรู้สึกโหยหาความสุข ความอบอุ่น เมื่อครั้งที่สมาชิกในครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้า

My Father's Pillow (Nightmare) เป็นผลงานชิ้นสำคัญที่สุดจากชุด DNA เมื่ออิมหทัยเก็บรวบรวมผมของตนเองที่หลุดร่วงตลอดระยะเวลาสามเดือนที่พ่อของเธอป่วยเป็นมะเร็งระยะสุดท้ายก่อนจะเสียชีวิต ศิลปินถักทอเส้นผมของตนเองคลุมหมอนของพ่อที่ใช้หนุนระหว่าง

การรักษาตัวในโรงพยาบาล เปรียบตั้งกระบวนการยอมรับความจริงว่าไม่มีปาฏิหาริย์ใดจะเกิดขึ้นจาก
มะเร็งที่ค่อย ๆ ลุกลามกัดกินร่างของพ่อ

ผลงานทั้งสอง คือ My Father's Pillow (Nightmare) และ Twin No.3
(Being Super Bra Hero) จากชุด DNA ถ่ายทอดเรื่องราวส่วนตัวของศิลปิน และเป็นจุดเริ่มต้นของ
การใช้เส้นผมในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีการพัฒนาทั้งในเชิงเทคนิคและเนื้อหาที่ขยายขอบเขต
จากความเป็นส่วนตัวไปสู่การสะท้อนประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในสังคม

2.1.2 ชื่อศิลปิน ธิดารัตน์ ชุ่มจังหวัด

ภาพที่ 6 ธิดารัตน์ ชุ่มจังหวัด

โครงสร้างของความทรงจำ” โดยธิดารัตน์ ชุ่มจังหวัด ผลงานสร้างสรรค์ที่มีต้นแบบมาจากวัตถุสิ่งของต่างๆ ที่เราต่างรู้จักและคุ้นเคยในความทรงจำ นำมาจัดวางไว้ด้วยกันอย่างเป็นระเบียบ โดยใช้วัสดุหลักคือลวดตาข่ายในกระบวนการสร้างวัตถุสิ่งของให้เป็นเพียงโครงสร้างที่โปร่งเบา เส้นของลวดตาข่ายในการถักทอร้อยต่อกันอย่างซ้ำๆ เพื่อสร้างจังหวะและพื้นผิวภายนอกที่โอบล้อมพื้นที่ว่างภายในรูปทรงจนเกิดมวลและมิติยิ่งขึ้น

ธิดารัตน์ต้องการสร้างนัยยะความหมายของวัตถุที่มีมากกว่าความหมายตามความเข้าใจพื้นฐานของคนทั่วไป เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ชมตรวจสอบสภาวะจิตใจและจิตสำนึกภายใน นำไปสู่การตีความหรือระลึกถึงความทรงจำและความหมายแท้จริงของวัตถุที่นำเสนอ

ชื่อ-สกุล

นางสาวธิดารัตน์ ชุ่มจังหวัด

เกิด

22 สิงหาคม พ.ศ. 2532

ที่อยู่

172 หมู่3 ตำบลทุ่งอรุณ อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา 30190
โทรศัพท์ 084-8243920

E-Mail twin_thidarat@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

2550 โรงเรียนสุนารีวิทยา จ.นครราชสีมา

2555 ศิลปบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ2) สาขาทัศนศิลป์ (ศิลปะไทย) คณะ
จิตรกรรมประติมากรรมและ ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปัจจุบัน ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ภาควิชาศิลปะไทย คณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการแสดงผลงาน

2555 ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ ๗
ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหอศิลป์ นิทรรศการครบรอบ 36 ปีภาควิชาศิลปะไทย ณ หอศิลป์สิริกิติ์
กรุงเทพฯ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ครั้งที่ 29

2556 การแสดงเทศกาลปล่อยแสงครั้งที่ 10 ตอน 10 เต็ม 10 ณ TCDD
(ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ) ชั้น 6 ดิเอ็มโพเรียม การแสดงศิลปะกรรมครั้งที่ 1 ของสมาคมศิษย์เก่า
คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นิทรรศการโครงการค่ายเยาวชน
สร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย "The 4th Young Artists Talent" ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนินฯ

2557 การแสดงผลงานโครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย

รุ่นที่ 5 ประจำปี 2557 ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน

2558 The exhibition, same: Different" at Yeo Workshop, Singapore

2559 นิทรรศการศิลปะกรรมช่างเผือกครั้งที่ 5 ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง
กรุงเทพมหานคร

เกียรติประวัติ

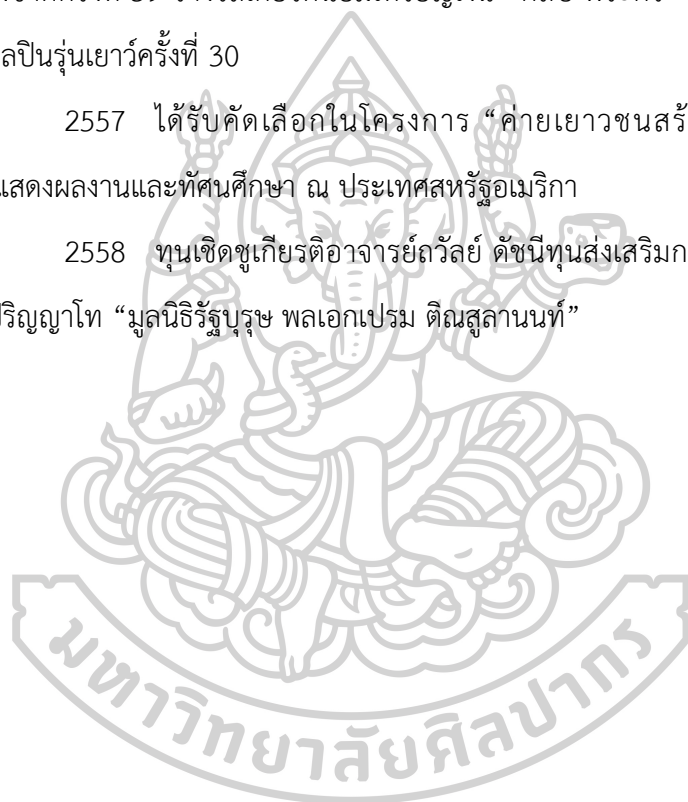
2555 รางวัลเกียรติคุณเหรียญเงิน “ศิลป์ พีระศรี” การประกวดศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 29

2555 ทูลส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ ระดับปริญญาตรี “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์”

2556 รางวัลเกียรติคุณ อันดับ 2 เหรียญเงิน ประเภท สื่อประสม การประกวดศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 59 รางวัลเกียรติคุณเหรียญเงิน “ศิลป์ พีระศรี” การประกวดศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ครั้งที่ 30

2557 ได้รับคัดเลือกในโครงการ “ค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย” ไปแสดงผลงานและทัศนศึกษา ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา

2558 ทูลเชิดชูเกียรติอาจารย์ถวัลย์ ดัชนีทูลส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ ระดับปริญญาโท “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์”

ภาพที่ 7 ชื่อศิลปิน จิตาร์ตน์ ชุ่มจิ่งทิต

ชื่อผลงาน ความทรงจำในวันธรรมดาของครอบครัว

ชื่อผลงาน (ภาษาอังกฤษ) MEMORY OF FAMILY'S DAILY LIFE

ประเภท สื่อผสม

ขนาด 200x200 ซม.

เทคนิค วัสดุผสม

นิทรรศการ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 30 พ.ศ. 2556

รางวัลที่ได้รับเกียรตินิยม อันดับ 2 เหรียญเงิน “ศิลป์ พีระศรี”

ผู้ครอบครอง หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพที่ 8 ชื่อศิลปิน ธิดารัตน์ ชุ่มจังหวัด

ชื่อผลงาน โครงสร้างของความทรงจำ

ประเภท สื่อผสม

ขนาด 280x280 ซม.

เทคนิค วัสดุผสม

นิทรรศการ การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 59 พ.ศ. 2556

รางวัลที่ได้รับรางวัลประกาศนียบัตรเกียรติคุณ อันดับ 2 เหรียญเงิน (สื่อประสม)

ผู้ครอบครอง หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวความคิด

การสร้างสรรคที่มีต้นแบบมาจากวัตถุสิ่งของภายในครอบครัวคนทั่วไปอาจมองและตัดสินคุณค่าวัตถุนั้นโดยผ่านนัยยะเบื้องต้นเพียงแค่ประโยชน์ใช้สอยทั่วไปเข้าพเจ้าจึงสร้างนัยยะความหมายของวัตถุที่มีมากกว่าความหมายพื้นฐานที่เข้าใจใช้วัตถุสิ่งของภายในบ้านรวมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ในการค้าขาย ที่มีผลต่อความทรงจำมาเป็นต้นแบบกำหนดขอบเขตของที่ว่าง โดยใช้กระบวนการคัดและหุ้มวัตถุด้วยลวดตาข่ายให้เป็นเพียงโครงสร้างที่โปร่งเบา สามารถมองเห็นทะลุผ่านได้ให้ความสำคัญต่อพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นทั้งจากภายนอกและภายในพื้นที่ว่างนั้น จะกระตุ้นสภาวะ

จิตใต้สำนึกอันเป็นนามธรรมของผู้ดูให้เกิดการตีความหรือรู้สึกได้ถึงที่มาอันมีเรื่องราวบอกเล่ามากมายของรูปทรงดั้งเดิม

2.2 อิทธิพลทางรูปแบบและเทคนิค

2.2.1 ศิลปิน Ruth Asawa

ภาพที่ 9 Ruth Asawa

Ruth Asawa (ชาวอเมริกัน, พ.ศ. 2469-2556) เป็นศิลปินสมัยใหม่ผู้บุกเบิกซึ่งเป็นที่รู้จักจากผลงานประติมากรรมลวดแนวนามธรรมที่เป็นนวัตกรรมของเธอ อาซาวะเกิดในแคลิฟอร์เนียโดยอาศัยผู้อพยพชาวญี่ปุ่น ได้รับผลกระทบจากประสบการณ์ของเธอในฐานะชาวอเมริกันเชื้อสายญี่ปุ่นในศตวรรษที่ 20 ซึ่งส่งผลต่อโอกาสและการต้อนรับของเธอในฐานะศิลปิน การวิจารณ์ผลงานของเธอหลายครั้ง ตั้งแต่นิทรรศการแรกสุด ไปจนถึงผลงานสาธารณะครั้งล่าสุด มักกล่าวถึงมรดกของญี่ปุ่นของเธอราวกับว่ามันจะปลดล็อกความหมายของงานศิลปะของเธอ อย่างไรก็ตาม อาซาวะถือว่าตัวเองเป็น "พลเมืองของจักรวาล" โดยกล่าวว่า "ฉันไม่คิดว่าตัวเองเป็นคนญี่ปุ่น ฉันคิดว่าตัวเองเป็นคนที่มีความคิด เป็นความคิดของมนุษย์มากกว่าเป็นความคิดเกี่ยวกับชาติพันธุ์" แท้จริงแล้ว ประติมากรรมของเธอซึ่งบรรลุถึงการผสมผสานที่เหนือธรรมชาติระหว่างความซับซ้อน

และความเรียบง่าย แสงและเงา รูปแบบและพื้นที่ ล้วนสื่อสารถึงวิสัยทัศน์ที่กว้างขวาง
อย่างมีเอกลักษณ์

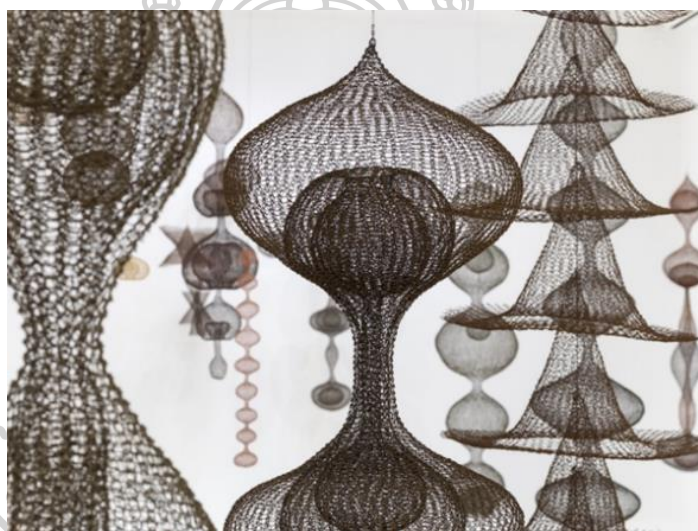
เกิด: 24 มกราคม 2469, นอร์วอล์ค, แคลิฟอร์เนีย, อเมริกา

เสียชีวิต เมื่อ: 5 สิงหาคม 2556, ซานฟรานซิสโก, แคลิฟอร์เนีย, อเมริกา

บุตร: แอดดี ลาเนียร์, Aiko Cune

บิดา/มารดา: Umakichi Asawa, Haru Asawa

คู่สมรส: อัลเบิร์ต ลาเนียร์ (สมรส พ.ศ. 2492-พ.ศ. 2551)

ภาพที่ 10 Installation view of Ruth Asawa at David Zwirner. Photo: EPW Studio/Maris Hutchinson; Artwork © Estate of Ruth Asawa Courtesy of David Zwirner, New York/London.

ภาพที่ 11 Ruth Asawa, installation view of “Ruth Asawa: Life’s Work,” 2018–19.
Photo: © Alise O’Brien Photography, © Estate of Ruth Asawa, Courtesy The Estate of Ruth Asawa and David Zwirner

ภาพที่ 12 Installation view, *Ruth Asawa: A Line Can Go Anywhere*, David Zwirner Gallery London, 10 January-22 February 2020. Photograph: Cora Chalaby. © 2021 Ruth Asawa Lanier, Inc. / Artists Rights Society (ARS), New York. Courtesy of David Zwirner

แนวความคิด ความอยากรู้อยากเห็นของฉันเกิดขึ้นจากแนวคิดในการสร้างรูปร่าง โครงสร้างให้กับรูปภาพในภาพวาดของฉัน รูปร่างเหล่านี้เกิดจากการสังเกตพืช เปลือกหอยเกลียวของ หอยทาก การมองเห็นแสงผ่านปีกแมลง การสังเกตแมงมุมซ่อมแซมใยในยามเช้า และการสังเกต ดวงอาทิตย์ผ่านหยดน้ำที่ห้อยลงมาจากปลายเข็มสนในขณะที่รดน้ำสวนของฉัน

2.2.2 ชื่อศิลปิน Chiharu shiota

ภาพที่ 13 Chiharu shiota

Chiharu เกิดที่นครโอซากะเมื่อปี 1972 เธอได้ลงเรียนจิตรกรรมที่ Kyoto Seika University ในปี 1992 แต่เลิกเรียนไปหลังจากลงเรียนได้ไม่นาน ระหว่างปี 1993-94 เธอได้เข้าโปรแกรมแลกเปลี่ยนที่ Canberra School of Art ซึ่งเป็นช่วงที่ศิลปะจัดวางกำลังเข้ามาในพิพิธภัณฑ์และหอศิลป์ของออสเตรเลีย ก่อนที่เธอจะย้ายไปเยอรมันในปี 1996 เพื่อเรียนต่อ เธอได้ปักหลักอยู่ที่เบอร์ลินตั้งแต่ปี 1999

Chiharu Shiota จิฮารุ ชิโตะ

ผลงานของชิโตะโดดเด่นด้วยการใช้เส้นด้ายสีแดงและสีดำที่พันรอบวัตถุและพื้นที่ต่างๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่มีความสวยงามและซับซ้อน โดยเธอมักจะใช้เส้นด้ายเพื่อสร้างโครงสร้างที่ดูคล้ายกับใยแมงมุมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ หนึ่งในผลงานที่มีชื่อเสียง ของเธอคือ “The Key in the Hand” ที่จัดแสดงในงาน Venice Biennale ปี 2015

ผลงานนี้ประกอบด้วยกัญญาแจนับพันที่ถูกแขวนด้วยเส้นด้ายสีแดง ซึ่งสื่อถึงความทรงจำและประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างผู้คน กัญญาแจที่ถูกใช้ในผลงานนี้มาจากการบริจาคของผู้คนทั่วโลก ทำให้ผลงานนี้เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นสากลและการเชื่อมโยงกันของมนุษย์ ซีโอตะได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ชีวิตส่วนตัวของเธอ โดยเฉพาะประสบการณ์เกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ ความทรงจำ และความสูญเสีย

เธอมักจะใช้วัตถุที่มีความหมายเฉพาะเช่น เสื้อผ้า รองเท้า หรือกัญญาแจ เพื่อสื่อถึงความทรงจำและประสบการณ์ที่ซ่อนอยู่ในวัตถุชิ้นๆ แนวคิดของเธอมักจะเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ความเปราะบางของชีวิต และการค้นหาความหมายในสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ ผลงานของเธอสร้างความรู้สึกที่ลึกซึ้งและทำให้ผู้ชมต้องใช้เวลาพิจารณาและสำรวจความหมายที่ซ่อนอยู่ในผลงานของเธอ

ได้จัดแสดงผลงานของเธอในนิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ชื่อดังทั่วโลก เช่น Museum of Art and Design ในนิวยอร์ก, National Museum of Art ในโอซาก้า และ Yorkshire Sculpture Park ในอังกฤษ ผลงานของเธอได้รับการยอมรับจากนักวิจารณ์และผู้ชมทั่วโลกว่าเป็นผลงานที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีความหมายลึกซึ้ง ซีโอตะอาศัยและทำงานอยู่ในกรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี

เธอได้แต่งงานกับนักออกแบบชาวเยอรมัน และมีลูกหนึ่งคน ชีวิตส่วนตัวและประสบการณ์ที่เธอได้พบเจอมีอิทธิพลอย่างมากต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของเธอ ซีโอตะเป็นศิลปินที่มีความสามารถและมีผลงานที่โดดเด่นในวงการศิลปะร่วมสมัย ผลงานของเธอไม่เพียงแต่สวยงามและซับซ้อน การได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติทำให้ซีโอตะเป็นหนึ่งในศิลปินที่น่าจับตามองในวงการศิลปะร่วมสมัย

ภาพที่ 14 Chiharu Shiota, Uncertain Journey (2016–22). Metal frame, red wool. Dimensions variable. © Chiharu Shiota. Exhibition View: Chiharu Shiota: The Soul Trembles, Museum MACAN, Jakarta (26 November 2022–30 April 2023). Courtesy Museum MACAN, Jakarta.

ภาพที่ 15 the eye of the storm, 2022 Bangkok Art Biennale, Bangkok, Thailand

ภาพที่ 16 The Distance, 2018 wooden chair, red wool solo exhibition: The Distance
Göteborgs konstmuseum, Gothenburg , Sweden

ภาพที่ 17 The Key in the Hand (2015)

แนวความคิด

“จิฮารุ ชิโอะตะ เกิดที่โอซากะประเทศญี่ปุ่นในปี ค.ศ. 1972–ปัจจุบัน แร้งบันดาลใจของจิฮารุ โอะตะมักเกิดขึ้นจากประสบการณ์ส่วนตัวหรืออารมณ์ ซึ่งเธอขยายไปสู่ความกังวลของมนุษย์ทั่วไป เช่น ชีวิต ความตาย และความสัมพันธ์ เธอได้กำหนดแนวคิดเรื่องความทรงจำและจิตสำนึกใหม่โดยรวบรวมสิ่งของธรรมดาๆ เช่น รองเท้า กุญแจ เตียง แก้ว และชุดเดรส แล้วหล่อหุ้มพวกมันด้วยโครงสร้างเส้นด้ายขนาดมหึมา เธอสำรวจความรู้สึกของ “การปรากฏอยู่ในการไม่อยู่” ด้วยงานศิลปะจัดวางของเธอ แต่ย้งนำเสนออารมณ์ที่จับต้องไม่ได้ในประติมากรรม ภาพวาด วิดีโอ การแสดง ภาพถ่าย และเสื้อผ้าของเธอ ในปี พ.ศ. 2551 เธอได้รับรางวัล Art Encouragement

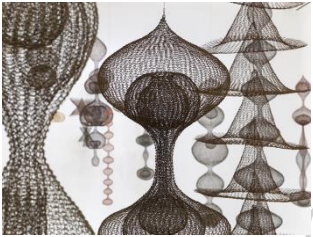
Prize ซีโตะได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของญี่ปุ่นในงานเวนิส เบียนนาเล่ ครั้งที่ 56 ผลงานของเธอได้รับการจัดแสดงในสถาบันนานาชาติทั่วโลก” (Bangkok Art Biennale, 2022)

2.3 ตารางที่ 1 วิเคราะห์ศิลปินา

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ศิลปินา

ตารางวิเคราะห์ศิลปินต้นแบบ				
ผลงานศิลปิน (ศิลปิน ชื่อผลงาน)	อิทธิพลทางด้าน เนื้อหา แนวคิด	อิทธิพลทางด้าน รูปแบบ	อิทธิพลทางด้าน เทคนิค	สรุป
 <p>ชื่อภาพ : หมอนของพ่อ เทคนิค : สีสผสมถักเส้นผม ,หมอนขิด ขนาด : 18 x 36 x 9 ซม.</p>	<p>แนวคิดเรื่อง นำเสนอ เพื่อสื่อ ถึงความรักใน ครอบครัว ระหว่าง ความแน่นแฟ้น ความผูกพัน ของครอบครัว</p>	<p>ใช้เส้นผมเป็น วัสดุหลักในการ ทำงานศิลปะ ของใช้สื่อความ เป็นมนุษย์</p>	<p>การใช้วัสดุสื่อ ความหมาย ผลงานศิลปะ สื่อผสมด้วย เทคนิคถัก</p>	<p>ได้รับอิทธิพลทาง แนวคิด และรูปแบบ การหยิบวัสดุที่ให้ ความรู้สึกตรงไปตรงมา กับงานที่ถ่ายทอด ชิ้นงานผ่านการถักเส้น ผมของครอบครัวเป็น ในการถ่ายทอด ความรู้สึกอย่าง สอดคล้องอย่างยิ่ง</p>
 <p>ชื่อผลงาน ความทรงจำในวันธรรมดา ของครอบครัว ประเภท สื่อผสม ขนาด 200x200 ซม. เทคนิค วัสดุผสม</p>	<p>การสร้างสรรค์ที่มี ต้นแบบมาจาก วัสดุสิ่งของภายใน ครอบครัวคนทั่วไป</p>	<p>ประเภทสื่อผสม การตัดตาม รูปทรงที่ปรากฏ และขนาดและ สัดส่วนที่ใช้ใน งาน</p>	<p>กระบวนการคิด และหุ้มวัตถุด้วย ลวดตาข่ายให้เป็น เพียงโครงสร้างที่ โปร่งเบา สามารถ มองเห็นผ่านได้</p>	<p>ได้รับอิทธิพลทาง แนวคิด และรูปแบบ ของการตัดลวดที่มี โครงสร้างโปร่ง มีความ ละเอียดในการสร้าง รูปทรงขึ้นมาด้วย เส้น ลวด ทำให้ตัวชิ้นงานดูมี การถ่ายทอด แนวความคิด เรื่องที่ น่าสนใจกับงานชิ้นนี้</p>

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ศิลปินฯ (ต่อ)

ตารางวิเคราะห์ศิลปินต้นแบบ				
ผลงานศิลปิน (ศิลปิน ชื่อผลงาน)	อิทธิพลทางด้าน เนื้อหา แนวคิด	อิทธิพลทางด้าน รูปแบบ	อิทธิพลทางด้าน เทคนิค	สรุป
 <p>Ruth Asawa, installation view of “Ruth Asawa: Life’s Work,” 2018– 19.</p>	<p>เห็นการสร้างสรรค ทั้งดูการทำถัก ซับซ้อนที่ผ่าน รูปทรงง่าย มีแสง และเงาเข้ามาช่วย ขับเคลื่น ความรู้สึก</p>	<p>ความเบาและ ความโปร่งใส รวมถึงการ เคลื่อนไหวตั้งแต่ ถูกแขวนจาก เพดาน</p>	<p>ทำงานกับเส้นลวด โลหะที่ขดซึ่งเกิด จากถักทอเป็น รูปทรงคลื่นที่และ ห้อยลงมา</p>	<p>ได้รับอิทธิพลทาง แนวคิด และรูปแบบ ขององค์ประกอบการ ออกแบบทางศิลปะบน รูปแบบหรือรูปร่างที่ เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่ง ชวนให้นึกถึงธรรมชาติซึ่ง และสิ่งมีชีวิต พยายาม บังคับรูปร่างที่เกิดขึ้น ตามธรรมชาติไปยัง อุปกรณ์ที่ใช้งานได้</p>
 <p>wooden chair, red wool</p>	<p>มิติแห่งความฝันที่ น่าเชื่อถือและ กลมกลืนกัน โดย ผสมผสาน องค์ประกอบจาก บริบทต่างๆ เข้า ด้วยกัน</p>	<p>การจัดวางเส้นที่ ทำด้วยเชือกยึด ติดผนัง โครงสร้างภายใน ผลงานศิลปะจัด วาง</p>	<p>การขึ้นรูปทรงและ เปลี่ยนรูป และขึ้น รูปด้วยมือ เพื่อให้ ได้รูปลักษณะที่ไร้ รอยต่อ</p>	<p>ได้รับอิทธิพลทาง แนวคิด และรูปแบบ การจัดการวัสดุที่ สำเร็จรูป มาใช้ในงาน ให้มีความรู้สึกที่ตื่นเต้น ในการใช้วัสดุ ที่แฝงไป ด้วยความหมาย</p>

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ศิลปินฯ (ต่อ)

ตารางสรุปการวิเคราะห์ศิลปินต้นแบบที่มีอิทธิพลต่อผลงาน		
กลุ่มอิทธิพลทางด้าน เนื้อหาแนวคิด		
ผลงานศิลปิน (ศิลปิน ชื่อผลงาน)	อิทธิพลทางด้านเนื้อหา แนวคิด	
 <p>ชื่อภาพ : หมอนของพ่อ อิมหทัย สุวัฒน์ศิลป์</p>	<p>ความซับซ้อนของสังคมไทย ศิลธรรม ความเชื่อ และจารีต ที่หล่อหลอมวิถีคิด การแสดงออก จนปรากฏเป็นบุคลิกภาพ รวมถึงพฤติกรรมของคนในสังคม</p>	
 <p>ชื่อผลงาน ความทรงจำในวันธรรมดาของครอบครัว ธิดารัตน์ ชุ่มจิ่งหรีด</p>	<p>สร้างนัยยะความหมายของวัตถุที่มีมากกว่าความหมายพื้นฐานที่เข้าใจ ใช้วัตถุสิ่งของภายในบ้านรวมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้</p>	
 <p>Life's Work Ruth Asawa</p>	<p>ได้รับอิทธิพลทางแนวคิด และรูปแบบประติมากรรมขององค์ประกอบการออกแบบทางศิลปะบนรูปแบบหรือรูปร่างนามธรรมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ</p>	<p>ได้รับอิทธิพลทางเทคนิค ในเทคนิคทำงานกับเส้นลวดโลหะที่ขัดซึ่งถักทอ</p>
 <p>Benedetta Mori Ubaldini</p>	<p>ได้รับอิทธิพลทางแนวคิด และรูปแบบประติมากรรมที่ทำด้วยลักษณะเส้นในงานไม่มีโครงสร้างภายใน</p>	<p>ได้รับอิทธิพลทางเทคนิค ในเทคนิคขึ้นรูปด้วยมือ เพื่อให้ได้รูปลักษณะที่ไร้รอยต่อ</p>

สรุป

จากการค้นคว้าและศึกษาข้อมูล ทั้งศิลปินในไทยและต่างประเทศ ที่มีการเล่าเรื่อง แนวความคิด ความรู้สึกผ่านสิ่งของ ล้วนมีการคัดเลือก วัสดุ และเทคนิค ในการมาสร้างสรรค์ ให้ สอดคล้องผลงานเป็น รูปทรงในรูปแบบงานที่ล้วนแล้วมีความน่าสนใจต่อผู้ศึกษา และยังถ่ายทอด ความเป็นศิลปะร่วมสมัยอย่างเห็นได้ชัด โดยการนำการใช้ศิลปะมาสร้างสรรค์รูปทรงให้เกิด 3 มิติ มีเทคนิคการถัก การสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ จำเป็นต้องทำการศึกษา ในตัวศิลปินที่ได้รับอิทธิพล ศึกษาและค้นคว้า เพื่อที่ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาตัวชิ้นงานให้มีลักษณะเฉพาะของตัวผู้สร้างสรรค์อย่าง เต็มที่และมีเอกลักษณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาทั้งด้านแนวความคิด รูปแบบ และการนำเสนอผลงานการสร้างสรรค์ในงานที่เป็นรูปแบบประติมากรรม เป็นโครงสร้าง เทคนิค การถักผ่านเส้นสายน้ำเกลือ รวมถึงการจัดการการนำเสนอผลงานในรูปแบบศิลปะการจัดวางของ พื้นที่นำเสนอ ผลงานสามารถสร้างความรู้สึกให้เกิดการกระตุ้นนึกถึงการเห็นเรื่องราวความเจ็บป่วย บุคคลภายในครอบครัวที่สำคัญต่อจิตใจที่ต้องเข้าการรักษา และยังมองเห็นเข้าถึงความสร้างสรรค์ ผลงานในการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลอย่างจริงจัง เพื่อได้รับเป็นส่วนหนึ่งในการรองรับแนวความคิด และ การสื่อความหมายในตัวชิ้นงานผ่าน อารมณ์ จากศิลปินที่ตัวผู้สร้างสรรค์สนใจแนวทางนำมาจุดเริ่มต้น การทำงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินใช้ชีวิตที่อยู่รวมทางครอบครัวและการพึ่งพากันและกัน และการใช้ชีวิตที่มีผู้ช่วย การให้กำลังใจเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญทางการดำเนินชีวิต ในการดำเนินชีวิตสภาพปัจจุบัน ทั้งร่างกายและจิตใจ ความเป็นครอบครัวเป็นผลกดันให้ตัวข้าพเจ้าอดทนในสังคมที่หนาแน่น ทำให้สถาบันครอบครัวสามารถเป็นที่พึ่งพิงได้กลับมาพบเจอกันพร้อมหน้าการใช้ชีวิต ที่เมื่อมองดูเผินๆ อาจจะดูเป็นเรื่องยากในการปรับตัวแต่สักๆ กลับมีความเรียบง่าย และสงบสุขรื่นรมย์เป็นอย่างมาก ต่างคนต่างทำหน้าที่ในการดูแลครอบครัวที่ดี มีความสุขเต็มไปหมด ในขณะที่ดูเป็นเรื่องหนักของทางบ้าน แต่ก็ยังคงใช้ชีวิตอยู่บ้านเช่นเหมือนอย่างเดิม

ท่ามกลางการดูแลเอาใจใส่ที่คุ้นเคยกันมายาวนาน และสิ่งที่ได้รับจากครอบครัว กำลังใจที่เริ่มได้รับการรักษาที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างใกล้ชิด ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นแรงพยุ่งในการนำมาสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ข้าพเจ้านำรูปแบบจากวิถีการดำเนินชีวิตสายใยในครอบครัว ผ่านขบวนการสร้างรูปทรงด้วย เทคนิคภูมิปัญญาและวิถีชีวิตแบบชนบท ที่ให้ความรู้สึกต่อผลงาน

3.1 แรงบันดาลใจและแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ข้าพเจ้ามาจากวัตถุจากสิ่งที่พบเจอในครอบครัว และมองเห็นความสัมผัสของการมีคุณค่าทางจิตใจ ถือเป็นประสบการณ์ตรงที่พบเจอได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจ การสร้างผลงาน โดยได้นำวัตถุของใช้มาสร้างสรรค์ในสภาวะของรูปร่าง – รูปทรง และเทคนิคที่เหมาะสมกับชิ้นงานที่สร้างสรรค์ ให้เกิดความรู้สึกสะท้อนแสดงออกถึง อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดผ่านการถ่ายอย่างเต็มที่ถ่ายทอดผลงาน “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”

3.2 รูปแบบงานสร้างสรรค์

ผลงานชุด “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”

สร้างสรรค์ในรูปแบบงานประติมากรรมผสมผสานกับการจัดวาง โดยแสดงรูปแบบโครงสร้าง เทคนิคการถักและของวัตถุ ให้เกิดรูปทรงโปร่ง และสามารถมองเห็นทะลุผ่านได้ตาม

จินตนาการการสร้างสรรค์ ความเป็นไปได้ในการใช้สิ่งของภายในบ้าน เพื่อนำมาแสดงออกผ่านในรูปแบบการจัดวาง โดยต้องมีความสอดคล้องกับแนวความคิด อารมณ์ และความรู้สึกที่แสดงออกจากการศึกษาและค้นคว้า การถัก หรือวัสดุ ที่หยิบมาใช้ในงานการสร้างสรรค์

3.3 วิธีการดำเนินงาน

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผู้สร้างสรรค์ได้มีขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์สามารถสรุปเป็นตารางเพื่อความเข้าใจดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเรื่องราวและการศึกษาข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี และเทคนิค

3.1 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัว ที่มีความผูกพันผ่านทางสายสัมพันธ์ด้วยความรัก

3.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.3 กำหนดกิจกรรมการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล

3.4 ขอคำปรึกษาจากที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ ได้ปฏิบัติตามที่ได้ศึกษาจาก เทคนิค และการเลือกวัสดุที่มาสร้างสรรค์ให้สอดคล้องมากที่สุด

3.5 การปฏิบัติการสร้างสรรคตามกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ดังนี้

- แรงบันดาลใจ
- แนวความคิด
- ภาพร่างความคิด
- เทคนิคและวิธีการแสดงออก

ขั้นตอนที่ 3

มีการนำเสนอผลงานที่สมบูรณ์ต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อสรุปการนำเสนอการสร้างผลงาน

3.6 วิเคราะห์คุณค่าและสรุปผลงานการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสื่อผสม

3.7 วิเคราะห์คุณค่าและสรุปผลการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสื่อผสม วิพากษ์วิจารณ์

โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา

3.8 รวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการสร้างสรรค์เป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

3.9 วิพากษ์วิจารณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา ศิลปิน นักวิชาการศิลปะ

3.10 จัดแสดงผลงานสร้างสรรค์

3.4 ตารางที่ 2 วิธีการดำเนินงาน

ตารางที่ 2 วิธีการดำเนินงาน

ลำดับ	ขั้นตอนการดำเนินการ	วิธีการ
1	ขั้นตอนการกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์	กำหนดรูปแบบแนวความคิดที่เป็นแรงบันดาลใจ เพื่อค้นหารูปแบบทางประติมากรรม เช่น ครอบครวและสภาพแวดล้อม
2	ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลแนวคิดและแรงบันดาลใจ	ค้นคว้าเอกสาร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลในการศึกษา โดยศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อมและสังคมรอบๆ ตัวในสภาวะปัจจุบัน จากประสบการณ์ที่พบและสัมผัสโดยตรงนำข้อมูลที่มารวบรวมแล้วทำการร่างแบบ 2 มิติ
3	ขั้นตอนการร่างภาพต้นแบบ	จากนั้นสร้างแบบจำลอง 3 มิติ โดยยึดโครงสร้างจากแบบร่าง 2 มิติ ด้วยการปั้น ดินน้ำมัน เพื่อช่วยให้เข้าใจในมุมมองรอบด้านและสัดส่วนที่ถูกต้อง
4	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	ปฏิบัติการระงานตามรูปแบบกำหนดวัสดุเป็นสำคัญในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมให้มีความหลากหลาย และเป็นส่วนช่วยรองรับกระบวนการวิธีการให้ตรงกับความคิด

3.5 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” แบ่งวัสดุและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้เป็น 2 ประเภท คือ วัสดุอุปกรณ์สำหรับค้นคว้า และเก็บบันทึกข้อมูล และวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์เชิงเทคนิคและกระบวนการทางศิลปะ ดังนี้

วัสดุอุปกรณ์สำหรับค้นคว้าและเก็บบันทึกข้อมูล

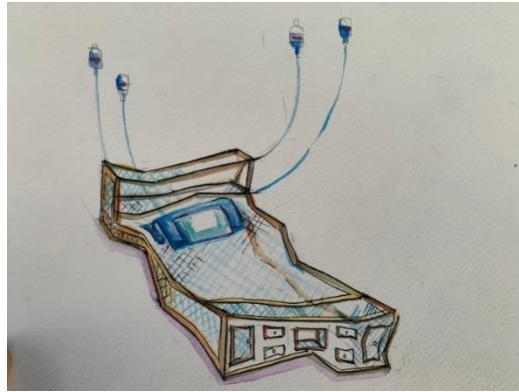
- 1) กล้องถ่ายภาพ
- 2) คอมพิวเตอร์พกพา
- 3) สมุดบันทึก สมุดร่างภาพ
- 4) ดินสอ, ปากกา

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์เชิงเทคนิคและกระบวนการทางศิลปะ

- 1) ไม้แปรรูป
- 2) กาวติดไม้
- 3) สี
- 4) ไม้
- 5) สายน้ำเกลือ
- 6) เข็มฉีดยา
- 7) ขวดน้ำเกลือ
- 8) กาย-อุปกรณ์

3.6 เทคนิค ขั้นตอน และกระบวนการ

การสร้างสรรค์ผลงานชุด “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” ผู้สร้างสรรค์มีการวางแผนเป็นระบบ โดยเริ่มศึกษาข้อมูลทั้งภาคสนามและภาคเอกสาร ทำการเสนอคณาจารย์ เพื่อให้ได้คำเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขผลงานให้สอดคล้องให้ตรงกับเนื้อเรื่อง แล้วนำมาใช้ในการ วิเคราะห์แนวคิด และเทคนิคที่จะนำมาสร้างผลงานและพัฒนาผลงานในการทำวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 18 ภาพร่างที่ 1 แบบ 2 มิติ
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 19 โมเดลสเก็ต แบบ 3 มิติ

ภาพที่ 20 โมเดลสเก็ต แบบ 3 มิติ

ที่มา อำพล ดอนแหยม

สรุป จากการนำเสนอภาพร่างทั้งรูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ คณาจารย์ และอาจารย์
ที่ปรึกษาได้ให้คำแนะนำเพื่อมาขยายการสร้างสรรค์ผลงาน ยังได้คำแนะนำถึงเทคนิค ขบวนการ
ที่สามารถนำมาใช้กับงานให้ดูมีความน่าสนใจ

ตารางที่ 3 ระยะทำศิลปนิพนธ์

รายละเอียดในการดำเนินงาน	เดือน / 2567-2568						
	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
เสนอหัวข้อสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ แนวคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานต่อคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา							
เสนอแบบร่างชิ้นที่ 1,2 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษาและปฏิบัติงานชิ้นที่ 1							
ปฏิบัติงานชิ้นที่ 2							
คณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา คัดเลือกผลงานที่ใช้ในการแสดงนิทรรศการ							
แสดงนิทรรศการ							
สอบวิทยานิพนธ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก							
สรุปการทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ							
ปรับปรุงรูปเล่มวิทยานิพนธ์							

3.7 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.6.1 วัดสัดส่วนของไม้ที่นำมาใช้ขยายในงานตามที่กำหนด ตัดตามขนาดต่างๆ ต่างออกไปตามที่กำหนด

3.6.2 นำไม้ที่ตัดมาประกอบตามแบบที่กำหนด โดยมีการทากาวติดไม้และหนีบไม้เพื่อให้แน่น

3.6.3 เมื่อได้ได้ครบตามจำนวนที่ใช้ มาเข้ามุม ตามจุดต่างให้เกิดรูปทรงของงาน

3.6.4 เก็บความเรียบร้อยของชิ้นงานก่อนการทำสี

3.6.5 มีการลงสีด้วยการใช้วัสดุจากลูกประคบ ให้เกิดสีตามธรรมชาติ

3.6.6 เริ่มขบวนการถัก จากสายน้ำเกลือ

3.6.7 เก็บงานให้เรียบร้อย เพื่อนำเสนอ

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขั้นที่ 1

ภาพที่ 21

ภาพที่ 22 ขั้นตอน 3.6.1 วัดสัดส่วนของไม้ที่นำมาใช้ขยายในงานตามที่กำหนดตัดตามขนาดต่างๆต่างออกไปตามที่กำหนด
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 23

ภาพที่ 24 ขั้นตอน 3.6.2 นำไม้ที่ตัดมาประกอบตามแบบที่กำหนดโดยมีการทากาวติดไม้และหนีบไม้เพื่อให้แน่น
ที่มา อำพล ดอนแหยม

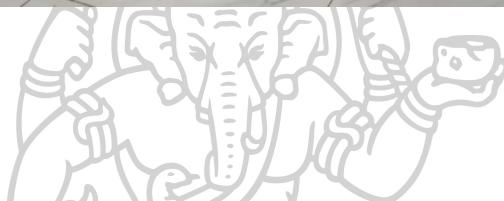
ภาพที่ 25

ภาพที่ 26 ขั้นตอน 3.6.3 เมื่อได้ได้ครบตามจำนวนที่ใช้ มาเข้ามุม ตามจุดต่างให้เกิดรูปทรงของงาน
ที่มา อ้าพล ดอนแหยม

ภาพที่ 27

ภาพที่ 28 ขั้นตอน 3.6.4 เก็บความเรียบร้อยของชิ้นงาน ก่อนการทำสี
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 29

ภาพที่ 30 ขั้นตอน 3.6.5 มีการลงสีด้วยการใช้วัสดุจากลูกประคบ ให้เกิดสีตามธรรมชาติ
ที่มาจากอำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 31

ภาพที่ 32 ขั้นตอน 3.6.6 เริ่มขบวนการถัก จากสายน้ำเกลือ
ที่มา อําพล ดอนแหยม

ภาพที่ 33

ภาพที่ 34 ขั้นตอน 3.6.7 เก็บงานให้เรียบร้อย เพื่อนำเสนอ
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 35 งานที่เสร็จสมบูรณ์
ที่มา อัมพล ดอนแหยม

แนวความคิดของผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด ชุดที่ 1 “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”

ผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจจากครอบครัวที่มีผู้ป่วยอยู่ร่วมอาศัยกันภายในครอบครัว ได้ประสบเห็นบริบทของผู้ป่วยในกิริยาบทต่างๆ รวมถึงการการหยิบใช้เครื่องใช้ส่วนตัว ที่ดูให้ไม่เป็นที่ธรรมชาติเช่นเคยที่ผู้ป่วยใช้ในกิจวัตร แม้เจ็บป่วยอยู่บ่อยครั้งที่ต้องเข้ารักษาจากโรงพยาบาล มักจะพบเจอ “สายน้ำเกลือ” ที่ติดตัวตลอด จึงหยิบวัตถุและวัสดุ มาถ่ายทอดความรู้สึกได้อย่างเต็มที่ โดยผ่านรูปแบบ เทคนิค วิธีการ จนมาเกิดเป็นชุดชิ้นงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 36

ภาพที่ 37 โมเดลสเก็ต แบบ 3 มิติ
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 38

ภาพที่ 39 ขั้นตอน 3.6.1 วัดสัดส่วนของไม้ที่นำมาใช้ขยายในงานตามที่กำหนดตัดตามขนาดต่างๆ
ต่างออกไปตามที่กำหนด
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 40 ขั้นตอน 3.6.2 นำไม้ที่ตัดมาประกอบตามแบบที่กำหนดโดยมีการทากาวติดไม้และหนีบไม้ เพื่อให้แน่น
ที่มา อัมพล ดอนแหยม

ภาพที่ 41 ขั้นตอน 3.6.3 เมื่อได้ได้ครบตามจำนวนที่ใช้ มาเข้ามุม ตามจุดต่างให้เกิดรูปทรงของงาน
ที่มา อัมพล ดอนแหยม

ภาพที่ 42

ภาพที่ 43 ขั้นตอน 3.6.4 เก็บความเรียบร้อยของชิ้นงาน ก่อนการทำสี
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 44

ภาพที่ 45 ขั้นตอน 3.6.5 มีการลงสีด้วยการใช้วัสดุจากลูกประคบ ให้เกิดสีตามธรรมชาติ
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 46

ภาพที่ 47 ขั้นตอน 3.6.6 เริ่มขบวนการถัก จากสายน้ำเกลือ
ที่มาจากอำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 48

ภาพที่ 49 ขั้นตอน 3.6.7 เก็บงานให้เรียบร้อย เพื่อนำเสนอ
ที่มา อำพล ดอนแหยม

ภาพที่ 50 งานที่เสร็จสมบูรณ์
ที่มา อำพล ดอนแหยม

แนวความคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ชั้นที่ 2 “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”

ผลงานชิ้นที่ 2 ได้หยิบเรื่องของโตะทานข้าวในครอบครัวที่เคยผ่านช่วงเวลาที่ความบอบอ่อนผู้สร้างสรรค์ได้ถ่ายทอด ผ่านความรู้สึก ที่เห็นความเจ็บป่วยของผู้ป่วยผ่านข้าวของเครื่องใช้ที่ผู้ป่วยได้เคยสัมผัส และได้ทิ้งผ่านร่องรอยความรู้สึกกับสิ่งของ ด้วยมีสายน้ำเกลือที่ถักทอเป็นการพุงไม่ให้สิ่งของล้มเปรียบเสมือนช่วยการดึงเสาหลักของครอบครัว

ภาพที่ 51 ผลงานศิลปนิพนธ์ 2 ชั้น ชุด “กาย-อุปกรณ สายเป็นพินท์แห่งชีวิต”
ที่มา อำพล ดอนแหยม

สรุป การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ “กาย-อุปกรณ สายเป็นพินท์แห่งชีวิต” ผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจ จากประสบการณ์ตรงภายในครอบครัว ที่มีผู้ป่วยภายในครอบครัวตลอดเวลา ได้เก็บเกี่ยวเรื่องราวช่วงเวลาที่ต้องกินไม่ได้คายไม่ออก การช่วยพยุงครอบครัวเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของทุกคนภายในครอบครัวที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจ ผู้สร้างสรรค์นำมาถ่ายทอดการสร้างผลงานชุดนี้ ตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัว ผ่านความรู้สึกผ่านมุมมองงานศิลปะ การค้นคว้าข้อมูล และเทคนิค ในการนำมาสร้างผลงานให้สอดคล้องกับเรื่องราวทั้งวัตถุและวัสดุที่ได้นำมาหยิบมาให้เกิดความรู้สึกที่ออกมาเต็มที่เพื่อถ่ายทอดออกมาอย่างสมบูรณ์กับงาน รวมถึงได้รับคำแนะนำจากคณาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพัฒนางานชุด “กาย-อุปกรณ สายเป็นพินท์ แห่งชีวิต” การให้ได้ก่อเกิดออกมาน่าสนใจ โดยพัฒนาชิ้นงานให้ออกมาเป็นอัตลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผู้สร้างได้รวบรวมการสร้างผลงาน แฝงไปด้วยจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ สะท้อนให้ความอบอุ่นครอบครัว เป็นสิ่งที่ทำให้แก่ครอบครัวอันเป็นที่รัก ผลงานได้นำไม้กับสายนาเกลือจากวัตถุที่พบเจอมากที่สุดจากผู้ป่วย มาสร้างผลงานและจัดแสดงผลงานทั้ง 2 ชั้น จนกลายออกมาเป็นงานศิลปะการจัดวาง ที่ทำให้เกิดคุณภาพและคุณค่ามากที่สุดต่อผู้สร้างสรรค์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์การสร้างสรรค์

การวิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงาน “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” มีผลงาน 2 ชิ้น โดยแต่ละชิ้นมีเนื้อเรื่องเป็นสิ่งที่อยู่ภายในบ้านเป็นสิ่งที่อยู่กับผู้ป่วยภายในบ้านและภายในจิตใจที่เปลี่ยนไปตามอัตรภาพของผู้ป่วยที่เป็น นำแนวคิดมาสร้างสรรค์ในประเภทประติมากรรมสื่อผสม และอินสตอลเลชัน (Installation Art) เป็นการวิเคราะห์ที่มาของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์อย่างยิ่ง จากตัวตนที่ได้สัมผัสและประสบการณ์ตรงที่ได้เริ่มแรกเห็นกับผู้ป่วยจนถึงการรักษาทุกขณะเวลาที่ได้สะท้อนใจต่อการพุงกับครอบครัวที่เป็นเสาหลัก เป็นต้น การทำศิลปนิพนธ์เป็นแรงขับเคลื่อนตลอดจนสร้างสรรค์ อารมณ์ ความรู้สึก ล้วนก่อให้เกิดจุดแนวคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานและยังพัฒนาต่อยอดของผลงาน การหยิบวัตถุและวัสดุมาเป็นส่วนสำคัญในการสร้างผลงาน การวิเคราะห์ประกอบไปด้วย โดยแรงบันดาลใจ แนวความคิด และกระบวนการสร้างสรรค์ รวมถึงเทคนิค ศึกษาอย่างต่อเนื่อง การค้นคว้าและพัฒนา แล้วจนสำเร็จและพบปัญหาต่างๆ กลับมาสนใจในการสร้างผลงานในชุดนี้ โดย มีคณาจารย์ ให้คำแนะนำ และชี้ทางแนวความคิดให้ชัดเจนจนงานออกมาโดยที่สามารถออกมาสร้างสรรค์ในศิลปนิพนธ์

4. ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

4.1 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิดก่อนศิลปนิพนธ์ จำนวน 3 ชิ้น

ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอเรื่องราวภายในครอบครัวที่ต้องช่วยกันดูแล รักษาผู้ป่วยภายในบ้านตลอดการช่วยเหลือในบริบทต่างๆที่เกี่ยวกับผู้ป่วย กิจวัตรต่างตั้งเริ่มแรกของวันจนถึงการหลับนอนของผู้ป่วย แฝงไปด้วยเรื่องราวเจ็บปวดซ่อนอยู่ในจิตใจของสมาชิกทุกคน ผ่านกาลเวลาที่ช่วยพุงความรู้สึกแบกความรู้สึกไว้มากมายให้ผ่านพ้นและเรื่องราว เป็นการกระตุ้นให้นึกถึงความสำคัญครอบครัวมากขึ้น ไม่ละเลยไม่ลืมนคุณค่าเรื่องราวทั้งที่ดีและช่วงที่ไม่ดี ซึ่งเป็นการสร้างรากฐานชีวิตของครอบครัวที่แข็งแรงใหม่คืนความสุขให้แก่สมาชิกภายในครอบครัวโดยนำเสนอผลงานก่อนทำศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 1,2 และชิ้นที่ 3 เป็นจุดเริ่มต้นแนวความคิด โดยผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ยังคงเป็นแนวความคิดครอบครัวที่ผ่านมุมมองของผู้สร้างสรรค์เริ่มแรก โดยแต่ละชิ้นจะเห็นเทคนิค วัสดุที่คัดสรรมาสร้างโดยกว้างไม่ลึกซึ่งกลับการแสดงออกผลงานมากสักเท่าไร เป็นการศึกษา และ

เน้นวัสดุ จนเห็นการพัฒนาของชิ้นงาน เห็นเค้าโครงการเป็นผลงานมากขึ้นเป็นเอกลักษณ์ในชิ้นงานมากขึ้นอย่างยิ่ง การที่หยิบเทคนิคการถักมาเป็นสัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นสิ่งบ่งบอกการคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์อย่างบริบูรณ์ในงานกับการสร้างสรรค์พอที่จะสามารถพัฒนาการต่อไปเป็นศิลปินพจน์

4.2 วิเคราะห์พัฒนาการด้านขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

ภาพที่ 52 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปินพจน์ ชิ้นที่ 1

4.2.1 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิดก่อนศิลปนิพนธ์

ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกวัสดุสายน้ำเกลือ มาถักหุ้มของวัตถุที่เป็นของใช้จริงเกี่ยวกับกับของผู้ป่วยภายในบ้าน บ่งบอกแนวความคิดที่แม้แต่ของใช้ของผู้ป่วยยังมีสถานะการเปลี่ยนแปลงตามความรู้สึกที่ผู้สร้างสรรค์ได้ประสบพบเจออันแสนลำบาก

ด้านการแสดงออกทางทัศนศิลป์ ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่1 รูปแบบงานมีการใช้วัสดุของจริงมาใช้ในตัวงานอย่างชัดเจน ทั้งของใช้ของผู้ป่วยกับสายน้ำเกลือ ผ่านเทคนิคการ ถักห่อหุ้มด้วยวัสดุสายน้ำเกลือ มีการนำเสนอการจัดวางแบบแขวนชิ้นงาน

ภาพที่ 53 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

4.2.2 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิดก่อนศิลปนิพนธ์

เพื่อให้ได้เรียนรู้เข้าใจถึงผู้ป่วยมากขึ้น ได้หยิบวัสดุที่เลือกมาสร้างสรรค์รูปทรงให้เกิดการกระตุ้นความรู้สึกมากขึ้นที่เป็นเครื่องใช้ของผู้ป่วยที่มีกายและใจที่อ่อนแอต้องการดูแลเอาใจใส่ทางจิตใจ เน้นการสร้างรูปทรงคล้ายของจริงโดยใช้สัดส่วนเท่าจริง

ด้านการแสดงออกทางทัศนศิลป์ ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2 นำเสนอชิ้นงานราวแขวนเสื้อผ้า ที่นำวัสดุกระดาษลัง มาสร้างสรรค์ในรูปแบบงานที่ให้สอดคล้องแนวความคิดใช้เทคนิคการ ตัด เย็บ ในการจัดการวัสดุให้เป็นงานสร้างสรรค์มากขึ้น

ภาพที่ 54 ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

4.2.3 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแนวความคิดก่อนศิลปนิพนธ์

จะเห็นได้ว่าผู้สร้างสรรค์ได้เลือกมุมมอง วัสดุที่มีความสอดคล้องกับแนวความคิด การสร้างโครงสร้างในงานที่ดูไม่แข็งแรงเปรียบเหมือนผู้ป่วย และผ่านถึงการแขวนผ้าอย่างดีที่ตั้งใจ ที่ยังคงต่อสู้อย่างเข้มแข็งในตัวเองงานได้แสดงออกมา 3 มิติ มีของใช้จริงมาเป็นสำคัญการบอกแนวความคิดให้ชัดเจน

ด้านการแสดงออกทางทัศนศิลป์ ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างผลงานผ่านความรู้สึกผ่าน โครงสร้างการเข้าเตี้ยด้วยไม้ เป็นตู้เสื้อผ้าที่มีอิริยาบถ อึดโรยอ่อนแอ และยังนำสายน้ำเกลือมาสร้างสรรค์กับชิ้นในงานศิลปะ ตรงกับแนวความคิด มีนำหนักการถ่ายทอดชิ้นงานได้ดียิ่งขึ้น

4.3 วิเคราะห์พัฒนาการด้านรูปแบบและทักษะการแสดงออก

ตารางที่ 4 วิเคราะห์พัฒนาการด้านรูปแบบและทักษะการแสดงออก

ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์				
ผลงานผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์	ด้านเนื้อหาแนวคิด/แนวความคิด	ด้านรูปแบบการแสดงออก	ด้านเทคนิควิธีการ	แนวทางการพัฒนา
 <p>ผลงานชิ้นที่ 1</p>	แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 ได้แนวคิดจากการที่ผู้ป่วยในครอบครัวหิบบใช้ข้าวของเครื่องใช้ที่ไม่มีความทะมัดทะแมงถนัดต่อกิจวัตรประจำวัน	- การหยิบใช้วัสดุที่เป็นของจริงมาเล่าเรื่องราวในตัวของวัสดุ - มีการจัดวางงานในรูปแบบงานศิลปะจัดวางแขวนกับเพดาน	ผู้สร้างสรรค์เริ่มทดลองการเย็บ ถัก หุ้มวัสดุด้วยวัสดุ สายน้ำเกลือที่มีคุณลักษณะที่อ่อนนิ่ม และมี ความหมายสำคัญ	ศึกษาค้นคว้าเรื่องวัสดุมาเพิ่มเติมต่อยอด สามารถนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ทั้งวัสดุและ เทคนิค ให้ตัวงานมีแนวความคิดที่ชัดเจน

ตารางที่ 4 วิเคราะห์พัฒนาการด้านรูปแบบและทักษะการแสดงออก (ต่อ)

ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์				
ผลงานผลงานสร้างสรรค์ ก่อนศิลปนิพนธ์	ด้านเนื้อหาแนวคิด/ แนวความคิด	ด้านรูปแบบการ แสดงออก	ด้านเทคนิควิธีการ	แนวทางการ พัฒนา
 <p>ผลงานชิ้นที่ 2</p>	<p>นำวัสดุที่มีเนื้อเรื่อง สอดคล้องกับ แนวความคิดมา สร้างสรรค์เป็นชุด ราวผ้าผู้ป่วยแทน ความรู้สึก</p>	<p>มีการแสดงออกใน เชิงงาน ประติมากรรมมาก ขึ้นจากการได้ ทดลองเปลี่ยนวัสดุ ในการสร้างสรรค์ และยังยึดเอาวัสดุ จริงบางชิ้นมาใช้ใน งาน</p>	<p>การสร้างรูปทรงที่ เกิดจากกระดาษลัง ที่ได้เลือกมา ตัด เย็บ ให้เกิดรูปทรง ตามแนวความคิด</p>	<p>การเลือกวัสดุ เริ่มมี เรื่องราวมากขึ้น คุณสมบัติยังคงเป็น สิ่งที่จัดการมากกว่า นี้</p>
 <p>ผลงานชิ้นที่ 3</p>	<p>การสร้างสรรค์ชิ้นนี้ ผ่านเล่าเรื่อง แนวความคิดได้อย่าง รูปธรรม จากแรง บันดาลใจของผู้เสื้อผ้า ของผู้ป่วย ที่กำลัง หมดแรงอ่อนแอ มี สายน้ำเกลือหล่อ เลี้ยง</p>	<p>ผลงานแสดง ออกเป็นงาน ประติมากรรมและ ยังมีการนำวัสดุ จริงมาเป็นส่วน ประกอบของงานให้ มีความน่าสนใจ</p>	<p>มีขบวนการเข้า เตี้ยไม้ และใช้การ ทดลองสายน้ำเกลือ มา ถัก มัดเป็น ชิ้นงาน</p>	<p>สามารถนำแนว ความคิด เทคนิค ไปสร้างสรรค์ พัฒนางานต่อศิลป นิพนธ์ได้</p>

4.4 ผลงานสร้างสรรค์ช่วงศิลปนิพนธ์

4.4.1 วิเคราะห์พัฒนาการเกี่ยวกับศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่1

ศิลปนิพนธ์ซึ่งมีแนวความคิด เทคนิค มีการสร้างสรรค์ให้ผู้ดูได้รับรู้ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ประกอบไปด้วยเตียงและโต๊ะของผู้ป่วย แสดงออกในแนวทางศิลปะจัดวาง (Installation Art) ผลงานแต่ละประเภท Sculpture and mixed media ได้แรงบันดาลใจ ความหมาย แนวความคิดจากประสบการณ์จากการอยู่ใกล้ชิดครอบครัวอันเป็นที่รัก โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำสายน้ำ

เกลือ ทำเป็นสื่อถ่ายทอดในการแสดงออก ถัก มัด ผสมกับตัวประติมากรรมจากวัสดุจากไม้ ผสมผสานที่มีการผูกพันผู้สร้างรรรค์กับครอบครัว

ภาพที่ 55 ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “ Hope”

ขนาด ผืนแปรงไม้แน่นอน

เทคนิค เข้าเดียว,สื่อผสมถักสายน้ำเกลือ

4.4.2 วิเคราะห์พัฒนาการเกี่ยวกับศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอถึง แนวความคิด กระบวนการ ในนำเสนอ “กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” หลังจากที่ได้สร้างสรรค์ทั้ง 2 ชั้น ได้ดำเนินตามกรอบเวลา และค้นคว้าแนวทาง เทคนิค ในการสร้างรูปทรงของชิ้นงานออกมาทั้ง 2 ชั้น และเห็นการพัฒนาขึ้นตามลำดับ จนผลงาน เสร็จสมบูรณ์ทั้ง 2 ชั้น โดยชั้น 2 แสดงออกเรื่องราวของผู้สร้างสรรค์ได้มากขึ้น เป็นการแสดงออกถึง

อารมณ์และจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ ผลงานทุกชิ้นมีการสอดคล้องแนวคิด อารมณ์ที่ร่วมอยู่
ภายในตัวงาน จนเป็นอัตลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 56 ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “ Home Sick”

ขนาด ผืนแปร์ไม้แน่นอน

เทคนิค เข้าเดือย, สีสผสมถักสายน้ำเกลือ

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงศิลปนิพนธ์

ตารางวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในช่วงศิลปนิพนธ์				
ผลงานผลงานสร้างสรรค์ ก่อนศิลปนิพนธ์	ด้านเนื้อหา แนวคิด/ แนวความคิด	ด้านรูปแบบ การ แสดงออก	ด้านเทคนิค วิธีการ	แนวทางการ พัฒนา
 <p>ผลงานชิ้นที่ 1</p>	<p>ในผลงานชิ้นที่ 1 สร้างสรรค์มีบึงอ โค้ง จากเตียงและ ข้าวของเครื่องใช้ ให้ นึกถึงคนป่วยที่อด โรย การที่ดูเหมือน พักผ่อนที่เต็มไปด้วย การรักษา</p>	<p>รูปทรงที่ แสดงออก จากการดู สภาวะจาก คนป่วยที่มี ร่างกาย บิด งอ นำมา สร้างลงในตัว งาน</p>	<p>ศึกษากายภาพ ของผู้ป่วยใน กิริยาบท นำมา เป็นข้อมูลใน การสร้างสรรค ผลงานโดย อาศัยเทคนิค การเข้าเตี้ยไม้ ถักสายน้ำเกลือ ให้สอดคล้อง แนวความคิด</p>	<p>ผลงานในชุดนี้มี การสร้างสรรค โครงสร้างและ การถักด้วยสาย น้ำเกลือมีความ เหมาะสม เทคนิคมีความ ลงตัว สร้าง เรื่องราวการบิด เบี้ยวของ รูปทรง</p>
 <p>ผลงานชิ้นที่ 2</p>	<p>ในผลงานชิ้นที่ 2 แสดงถึงโต๊ะอาหาร ที่เคยถูกใช้เป็นส่วน หนึ่งของความสุข มี เรื่องราวมากมายที่ เป็นช่วงเวลาที่น่า จดจำ นับวันไม่มี การใช้เพราะไม่ เหมาะกับผู้ป่วยที่ ต้องใช้</p>	<p>มีการนำ กาย อุปกรณ์ของ การแพทย์ นำมาเป็นส่วน การ สร้างสรรค์ ผลงานให้เกิด ความรู้สึกที่ แปลกตาและ น่าสนใจ</p>	<p>ผลมีกานนำ กาย อุปกรณ์ มาเป็น ส่วนประกอบ ของงานให้โดย ไม่มองข้ามการ หยาบวัสดุ และ ตำแหน่งของ การประกอบ กาย อุปกรณ์</p>	<p>เพื่อให้คนดูเข้าใจ ใจความรู้สึกให้ เชื่อมโยงกับผู้ สร้างสรรค์ มี การแสดงของ วัตถุรูปทรง โครงสร้างและ การถัก อย่าง อิสระ (Free From)</p>

สรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “กาย-อุปกรรม สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” ผู้สร้างสรรค์ได้มีแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ตรง จึงนำมาศึกษาค้นคว้าเพิ่มพูนให้มากขึ้นทั้ง ทฤษฎี และปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการที่สร้างผลงาน มีช่วงของการทดลองที่มาจากแนวความคิด ช่วงก่อนศิลปนิพนธ์การยึดแนวความคิด เรื่องราวหนึ่ง สามารถนำมาต่อยอดพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 2 ชิ้น โดยผู้สร้างสรรค์ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติในกรอบเวลาอยู่ในการสร้างผลงานด้วยความรู้สึก การผูกพันกับครอบครัวอันเป็นที่รัก กับจินตนาการกับการสร้างสรรค์ศิลปะจากวัตถุและวัสดุที่ได้คุ้นเคย และเป็นสิ่งแอบแฝงหมายในการนำมาสร้าง ผลงานรูปแบบประติมากรรม ผสมสื่อผสม มีการจัดวางแบบศิลปะจัดวาง ผู้สร้างสรรค์เน้นการสร้างรูปทรงออก 3 มิติ การใช้ไม้เข้าเดือย เข้ามุมไม้ด้วยความแบบเรียบง่ายและความประณีต และยังเลือกวัสดุสายน้ำเกลือที่มีคุณลักษณะเป็นเส้น นำมาถักที่เป็นลวดลายเป็นรูปทรงของเปลที่เหมาะสมกับงาน มีการเชื่อมโยงกันทั้ง 2 วัสดุที่สอดคล้องกับแนวความคิดสำคัญอย่างมาก จนถึงการพัฒนานำวัสดุจริงมาเป็นส่วนประกอบงานสร้างสรรค์ให้เกิดทุกเรื่องราว ล้วนได้นำผ่านการถักที่เป็นรูปทรงอย่างอิสระ จนเกิดเป็นชิ้นงานที่เป็นเอกภาพทางภาษาศิลปะทั้งรูปแบบและแนวความคิด ถ่ายทอดผ่านกระบวนการที่ผู้สร้างสรรค์ประสบการณ์ตรง เรื่องราวกับความเจ็บป่วยที่ไม่สามารถควบคุมได้ การถักยังเล่าเรื่องของการพักผ่อน ที่นำมาคลายเปลของผู้ป่วยใช้พักผ่อน ลวดลาย การถัก ที่ดูเป็นการพักผ่อนของเปล เป็นนัยยะการพักผ่อนของผู้ป่วยในสถานะที่เราเห็นนั่นคือการแฝงความเจ็บปวดทุกๆ ครั้ง ผู้สร้างสรรค์ยึดถือเป็นสิ่งที่ต้องช่วยพุงความรู้สึกออกมา สิ่งที่สำคัญสุดนอกเหนือจากสิ่งของรอบกายจากผู้ป่วยในครอบครัว ความรัก ความใกล้ชิด จะผูกมัดเชื่อมโยงกันและกัน คำว่า ครอบครัว อาจบอกถึง บุคคลภายในครอบครัวที่ใครบุคคลใด ก็สัมผัสได้โดย ไม่ต้องหาคำตอบ ทุกๆครั้งที่คนภายในครอบครัวอยู่จุดต้องยอมรับเรื่องราวต่างๆที่ต้องเจอ ความรู้สึกต่างๆที่พบเจอในแต่ละเรื่อง ของผู้ป่วย ความรู้สึกที่เหมือนโดนบีบหัวใจ อยากจะโอบกอดครอบครัวให้ผ่านไปด้วยดีนั้น ต้องใช้เวลาแสนยากจะทำใจให้เหมือนเดิม ความรักก่อเกิดเป็นเรื่องราวการสร้างผลงานหยิบมาเป็นส่วนสำคัญอย่างมากจนแล้วสร้างเป็นผลงาน “กาย-อุปกรรม สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด“กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” เป็นการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมสื่อผสม Sculpture and mixed media โดยนำเสนอเป็นผลงานศิลปะจัดวาง (Installation Art) มีการสร้างสรรค์ทั้งตัวงานจากวัสดุไม้ที่เป็นโครงสร้างผสมผสานจากการถัก สร้าง ขึ้นด้วยแนวความคิดและประสบการณ์อันผูกพันในครอบครัว จะมีส่วนให้ผู้รับรู้ถึงช่วงอารมณ์ที่ได้ เห็นความสำคัญสายใยครอบครัว มากขึ้น จนเห็นความเพียรในการสร้างสรรค์ผลงานพยายามถัก อย่างตั้งใจ จนก่อเกิดรูปทรงขึ้นจากโครงสร้าง ที่ไม่สมบูรณ์ เต็มเปี่ยมไปด้วยการพุงรักษาผู้ป่วย ในครอบครัวเป็น อัมพฤกษ์ อัมพาต ที่ค่อยกัดกินเซาะ ความเจ็บปวดของครอบครัว ที่ต้องเห็น สภาวะความรู้สึกของผู้ป่วยที่ ร่างกายอ่อนแอ ไม่เป็นธรรมชาติที่เคยเป็นผ่านมาจนช่วงเวลาพัฒนาให้ ทุกคนมีสติ และเยียวยาจนสามารถปรับตัวจนเข้าในชีวิตของผู้ป่วยมาตลอด จากแนวคิดได้นำมา พัฒนาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างศิลปนิพนธ์ มีการศึกษา จนแสดงออกถึงตัวตน ของผู้สร้างสรรค์ ด้วยจินตนาการ ทำให้การสร้างผลงานเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย สามารถเป็นศิลปะที่มีคุณภาพและ คุณค่าทางจิตใจกับผู้สร้างสรรค์และผู้รับดูผลงานชุด“กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” จากแรงบันดาลใจ

5.1 สรุปผลการสร้างสรรค์

จากการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชุด“กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต” ได้รับแรงบันดาลใจ มาจากผู้ป่วยภายในครอบครัว มีแรงขับเคลื่อนให้เป็นแนวความคิดในการที่จะสร้างศิลปนิพนธ์ที่ ออกมาเป็นเฉพาะตน ด้วยการนำเทคนิคทาง การถัก เข้าเตี๋ยไม้ สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะอารมณ์ ตลอดจนหยิบประสบการณ์โดยตรงที่มีผลกระทบ มากมายในครอบครัว โดยมีสร้างรูปทรงจากวัสดุ ไม่เป็นโครงสร้างที่ไม่สมบูรณ์ บวกจินตนาการกับการถักด้วยสายน้ำเกลือ จนก่อเกิดรูปทรงที่ไม่ สมบูรณ์ในงาน เพื่อสื่อความหมายง่ายไม่ซับซ้อนต่อผู้ชมผลงาน โดยผู้ป่วยแสดงออกถึง ภายภาพที่ เห็น บิด เกร็ง ไม่เป็นธรรมชาติที่ผู้คนปกติดำเนินใช้ชีวิต มวลอารมณ์ทั้งหมดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ถ่ายทอด ลงบนงานศิลปนิพนธ์ ผ่านวัตถุและวัสดุ ที่มีความเกี่ยวข้องกับครอบครัว โดยยึดสภาพแวดล้อมของ ผู้ป่วยนำมาใช้ในงาน สื่อถึง กายอุปกรณ์ของการแพทย์มาเป็นงานสื่อผสม ถักเป็นการเชื่อมโยงนัยยะ

ความผูกพัน การพุง ข้าวของเครื่องใช้ที่ดูเหมือนจะทรุด อ่อนแอเกินจากปกติ ที่ควรเป็น การแสดงออกครั้งถือเป็นแสดงออกในงานที่ผู้สร้างสรรค์มีความถนัด จึงถ่ายทอด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ตรง ล้วนได้พัฒนา วิเคราะห์ ทั้งเนื้อหา และรูปแบบ แสดงออกถึงการสร้างสรรค์ ของงานชุดนี้ มีทั้งหมด 2 ชิ้น โดยผลงานที่สร้างสรรค์ทั้ง 2 ชิ้นนำเสนอในรูปแบบ ผ่านการมองรูปร่าง รูปทรงสิ่งของภายในบ้านที่สามารถแสดงแนวคิดเกี่ยวกับของผู้ป่วยได้ เกิดจินตนาการการเชื่อมโยงสู่ ความคิดถ่ายทอดนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

5.2 อภิปรายผล

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสื่อผสม ถักด้วยมือได้แรงบันดาลใจจากมุมมองที่ ประสบการณ์ตรงจากครอบครัว พบเห็นผู้ป่วยในบ้าน ที่มีอิริยาบถ ที่ดูไม่เป็นอย่างที่เคยเป็นจากการ เป็น อัมพฤกษ์ อัมพาต ร่างกายที่ บิดเบี้ยว ยากที่จะควบคุมกลับมาให้เหมือนเดิม มีภายในครอบครัว ที่เข้าใจถึงกันและกัน ซ่อนเร้นความรู้สึกในใจผ่านมาทางงานด้านศิลปะ เพื่อกระตุ้นเตือนใจให้ผู้ชม สัมผัสถึงความละเอียดของครอบครัวที่ผู้สร้างสรรค์ได้ให้เป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งเป็นการสร้างด้วย ความผูกพันกับสมาชิกผ่านอารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ตรงจนซึ่งเป็น คุณค่าสุนทรีย์ ะ กลายเป็นผลงานที่สร้างสรรค์ออกมาแล้วจนสมบูรณ์ ทำให้เกิด ผลงานที่มีความแปลกใหม่มี เอกลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์ ทั้งการหยิบ วัตถุ-วัสดุ มาสร้างสรรค์ โดยผ่านการขัดเกลา จากคณาจารย์ และศิลปินระดับสูง ในตัวชิ้นงานผู้ชมจะมองเห็นได้ทั้งโครงสร้างงานที่ทำจากวัสดุไม้ ที่ก่อรูปทรง ที่ไม่สมบูรณ์ ดูเปราะบาง ดูเหมือนต้องการความช่วยเหลือ พุงค้ำ โดยที่ไม่สามารถที่ยืนยงได้ด้วย ตัวเอง และสายน้ำเกลือที่นำมาถักเป็นรูปร่างคล้ายตาข่าย แห หรือเปล ที่มีลวดลาย เทคนิคการถัก ไม่ต่างกันมาก การผูกมัด ที่ดูกำลังดี พุง มากกว่าที่จะแขวนในแบบของธรรมชาติสายน้ำเกลือ โดยทั้งหมดล้วนแฝงเรื่องราว แนวความคิด เทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานและก่อให้เกิดสุนทรีย์ใหม่ๆ กับคุณค่าในการยกระดับจิตใจ

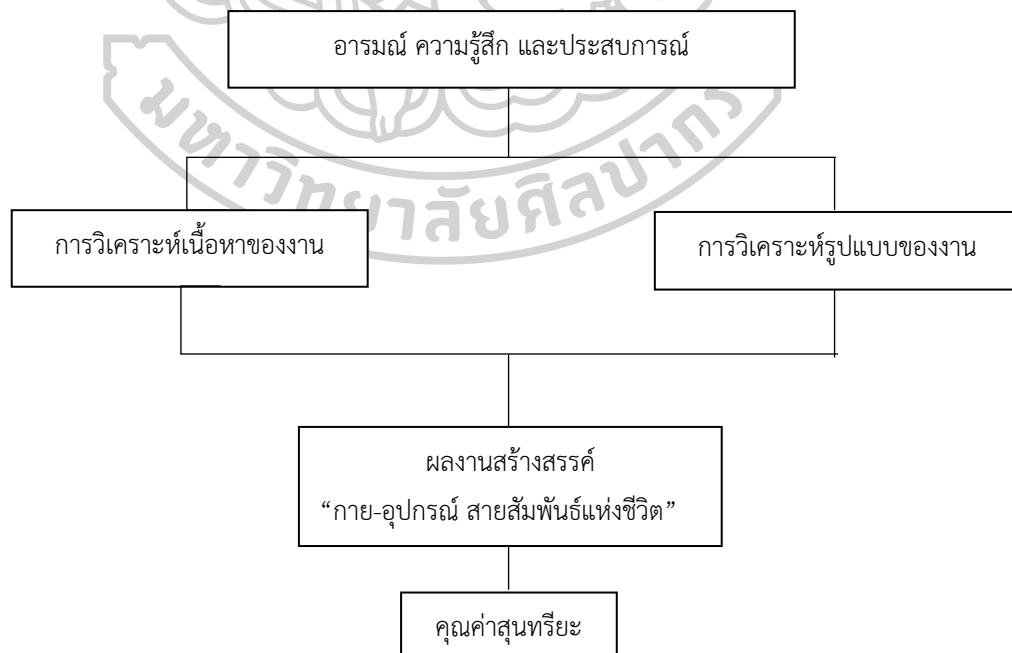
ในงานศิลปนิพนธ์ มีด้วยการ 2 ชิ้น ที่สร้างสรรค์ผ่านด้วยองค์ประกอบด้วยเรื่องของ แนวความคิดวัสดุและเทคนิคที่หยิบมาใช้ในงาน โดยผลงานแต่ละชิ้นสร้างสรรค์โดยมีแรงบันดาลใจที่ ต่างกันแต่ยังคงเรื่องราว

ด้านรูปร่างรูปทรง ที่มีความหนาแน่น ความยาว ความลึก จนเกิดเป็นมิติ รวมถึง การแสดงออกของชิ้นงาน ที่มีการเปลี่ยนแปลงจากรูปทรงเดิมที่คงมี ดูวัตถุดิบเรื่องราว โครงสร้างที่ ไม่แน่นอน ซึ่งเป็นไปตามอิทธิพลสภาพแวดล้อมของผู้ป่วย

ด้านพื้นที่ว่าง เป็นการสัมพันธ์กันในการใช้เทคนิคการถัก จนปรากฏ ช่องว่างของชิ้นงานซึ่ง ถักใช้รูปทรงที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกันต่อเนื่อง การนำรูปเรขาคณิต รูปอินทรีย์ และรูปอิสระ มาประกอบเข้าด้วยกันในชิ้นงานที่สร้างสรรค์

ด้านเทคนิค ผลงานทั้ง 2 ชิ้น เป็นประติมากรรมประเภทสื่อผสม และผสมผสานกับศิลปะ การจัดวาง(Installation Art) ที่ใช้เทคนิคการถักสายน้ำเกลือร่วมกับตัวโครงสร้างที่เข้าเต็อย มุม ด้วยไม้ โดยมีการสร้างโครงสร้างขึ้นมาเทียบเท่าขนาดเท่าของจริง มีการบิดเบี้ยว งอ ดูแล้วให้เกิด ความรู้สึกโครงสร้างที่ไม่แน่นอน โดยตัวชิ้นงานมีลักษณะที่เปลี่ยนไปจากเดิม รูปทรงไม่สมมาตร โย้ย ผู้ดูสามารถได้เห็นถึงแรงบันดาลใจจากการสร้างผลงานจากประสบการณ์จริง

ผลงานที่สร้างสรรค์ทั้งด้านแนวความคิดขบวนการการ และเทคนิค ทั้ง 2 ชิ้น สามารถ สร้างสรรค์ได้ขึ้นมาจนเป็นศิลปนิพนธ์ ก่อให้เกิดการสร้างเอกภาพในงานที่ตรงกับแนวความคิด มากที่สุด

ภาพที่ 57 แผนภาพที่ 6 การสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา อำพล ดอนแหยม

ศิลปินพจน์ ชุด“กาย-อุปกรณ์ สายสัมพันธ์แห่งชีวิต”

การสร้างสรรคดีได้พัฒนาและทดลองเพื่อสร้างให้เกิดเป็นชุดงานศิลปะ รูปแบบ Sculpture and mixed media โดยนำเสนอเป็นผลงานศิลปะจัดวาง (Installation Art) สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และอารมณ์

งานบางชิ้นอาจมีกลิ่นและการสัมผัสทางกายผสมเข้าไปด้วยตาม เจตนาของศิลปินที่จะให้เป็นไปรูปแบบของงานในลักษณะนี้อยู่ในประเภทของศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art) (ชลุด นิมเสมอ, 2544 : 4)

การสร้างผลงานประติมากรรมสื่อผสมเป็นการเข้าเดียวไม้ และถักทอ ซึ่งในตัวงานแสดงออกแบบ ในแบบการจัดองค์ประกอบมีการรูปร่างของ “เส้น” เกิดจนเป็นรูปทรง โดยมีการถักมีความสนใจในตัวงานช่วยการสนับสนุนของการค้นคว้าทดลองช่วงศิลปินพจน์ ด้วยร่างกายแรงใจ เพื่อส่งเสริมการสร้างสรรคงานศิลปะแต่ละชุดของผู้สร้างสรรคศิลปะอย่างเข้าใจอย่างแท้จริง

ศิลปะ คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างสรรคขึ้นเพื่อแสดงออก ซึ่งความอารมณ์ความรู้สึก ปัญญา ความคิด และหรือความงาม (ชลุด นิมเสมอ, 2544 : 15)

ชลุด นิมเสมอ (2544 : 18-23) ได้กล่าวถึง ศิลปะนั้นมองค้ประกอบที่สำค้ญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ ซึ่งเราเรียกว่า รูปทรง (form) กับอีกส่วนหนึ่งที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้น ซึ่งเราเรียกส่วนหลังนี้ว่า เนื้อหา (content)

ทั้งหมดในการศึกษาผู้สร้างสรรคได้การสร้างศิลป์พจน์ด้วยร่างกายแรงใจ จากการศึกษา ค้นคว้า ในการนำมาสร้างจนเกิดเป็นผลงานศิลปะที่มีควมร่วมสมัยจากคุณค่าภายใน

ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน “ Hope ”

ผลงานชิ้นที่ 1 Hope เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวบริบทของผู้ป่วยภายในครอบครัว ผ่านข้าวของเครื่องใช้ที่ผู้ป่วยสัมผัส โดยผ่านการสร้างสรรคและจัดองค์ประกอบที่ต่อยอดและพัฒนา มาจากก่อนศิลปินพจน์ ในตัวชิ้นงานเน้นการสร้างรูปทรงผ่านเส้นและโครงสร้างที่มีอยู่จริง และนำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างให้เกิดรูปทรงใหม่และความหมาย การใช้เทคนิคที่มีความสอดคล้องต่อแนวความคิด เป็นการสร้างผลงานที่ได้ผ่าน แรงบันดาลใจการวิเคราะห์ ทั้งชิ้นงาน และแนวความคิด

ผลงานมีการสร้างสรรค์ผ่านการเล่าการใช้วัสดุ องค์ประกอบเรื่องเส้น ทั้งไม้ที่นำมาทำ โครงสร้างที่เป็นเส้นไม้ และสายน้ำเกลือที่เป็นเส้นมาสร้างสรรค์ ก่อเป็นงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ผ่าน แนวความคิด แรงบันดาลใจทั้งก่อนศิลปนิพนธ์ และพัฒนามาช่วงศิลปนิพนธ์จนเกิดผลงานชิ้นที่ 1 แฝงแนวความคิดและความหมายในชิ้นงาน การแสดงออกตัวตนในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเต็มที่

ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน “ Home Sick”

ผลงานชิ้นที่ 2 “ Home Sick” การสร้างสรรค์ผลงาน เป็นงานต่อเนื่องในชิ้นที่ 1 ผลงานได้นำเสนอผ่าน โดยใช้วัสดุ ภาย- อุปกรณ์ การแพทย์ที่มีความเกี่ยวข้องนำมาสร้างสรรค์ ในตัวชิ้นงาน ให้เกิดความน่าสนใจต่อชิ้นงานมากขึ้นในการสร้างสรรค์ ตามกระบวนการและเทคนิคในลักษณะ เฉพาะตน จนก่อเกิดเป็นผลงานชิ้นนี้ที่มีการสร้างผลงานที่พัฒนาอย่างเห็นชัด

การเลือกเทคนิค การถัก การเข้าเต็ยไม้ เข้ามาสร้างสรรค์ผลงาน ล้วนแล้วเป็นงานหัตถกรรม (Handicraft) คืองานที่ทำด้วยมือหรือการใช้อุปกรณ์ง่ายๆตามรูปแบบของงาน โดยผู้สร้างสรรค์นั้นได้ ถัก และการเข้าเต็ย ต่อไม้ ก้าวข้ามความเป็นงานหัตถกรรม โดยถ่ายทอดความ ละเอียด ความตั้งใจ สมานธิ ผักฝนจนชำนาญสามารถนำมาสร้างเป็นผลงานชิ้นใหม่ รวมถึงการใช้ อุปกรณ์การแพทย์ มาเป็นส่วนร่วมของงานทำให้ตัวชิ้นงานที่สร้างสรรค์มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 การนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ป่วยในครอบครัว ควรศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีข้อมูล เรื่องราวการรักษาทั้งที่เป็นเชิงวิทยาศาสตร์ และแบบกายภาพการบำบัดสำหรับแนวความคิด นำมาเชื่อมโยงกับการสร้างสรรค์ผลงานมีความหมายมากขึ้น

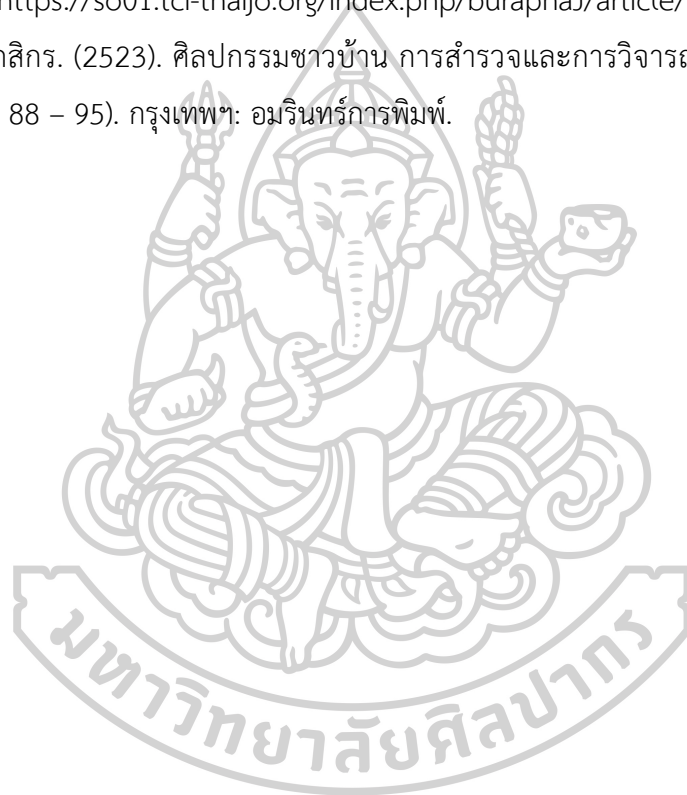
5.3.2 รูปแบบโครงสร้าง รูปร่าง รูปทรง ของผู้สร้างสรรค์ ควรควรศึกษา เรื่องของรูปแบบ การถัก แบบต่างๆ ที่สามารถเพิ่มเติมให้ผลงานมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

5.3.3 ผลงานที่สร้างสรรค์ ยังมีเรื่องรูปทรงที่สามารถ พัฒนางานให้สะท้อนต่อความรู้สึก ต่อการสร้างให้ดูลงตัวมากขึ้นและสอดคล้องแนวความคิด

5.3.4 ควรนำเสนอ เผยแพร่ ให้กับสาธารณะชน เป็นการสร้างสรรค์ให้แรงจูงใจกับผู้รับชม มองเห็นคุณค่าของความงามในการสร้างสรรค์ศิลปะ

รายการอ้างอิง

- ชลุด นิมเสมอ. (2544). **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มูลนิธิหมอชาวบ้าน. (2006). 332, กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <https://www.doctor.or.th>
- ลัญฉน์ศักดิ์ อรรถขยายกร. (2551). "จิตวิทยาความรัก." **วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย**, 53, 2: 221-223.
- สุวรรณนิภา ผกามาศ. (2020). "เส้นใยในงานศิลปะ." **วารสารศิลปกรรมบูรพา**, 23: 30-51. เข้าถึงได้จาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/buraphaJ/article/view/244139>.
- แสงอรุณ รัตกสิกร. (2523). ศิลปกรรมชาวบ้าน การสำรวจและการวิจารณ์อย่างย่อ. ใน **แสงอรุณ 2** (หน้า 88 – 95). กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายอำพล ดอนแหยม

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับอาชีวศึกษา
สาขา วิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี

พ.ศ.2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
เอกประติมากรรม คณะจิตรศิลป์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
วิทยาเขต โรงเรียนเพาะช่าง

พ.ศ.2566 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท
สาขาศิลปทัศนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

